

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์
เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุศุดหว้า
อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

**Development of English Communicative Skills of Home Stay Village
to Increase Tourism Potentials : A Case Study of Kok Kong Village,
Kudwa Sub-district, Khuchinarai District, Kalasin Campus**

วราพร พูลเกษ
วนุชชิตา สุภักควนิช
ธีติพล วิมุกตานนท์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
คณะเทคโนโลยีสังคม
วิทยาเขตกาฬสินธุ์
งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์		
ผู้วิจัย	1. วราพร พูลเกษ		
	2. วนุชชิตา สุกัญจนิช		
	3. ธิดิพล วิมุกตานนท์		
หน่วยงาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	วิทยาเขต	กาฬสินธุ์
คณะ	เทคโนโลยีสังคม	สาขา	มนุษยศาสตร์
ปีที่จัดพิมพ์	2555		
แหล่งทุน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน		

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ 2) เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการใช้ภาษาอังกฤษในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสำรวจความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ 2) บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม 4) แบบสอบถามความคิดเห็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความต้องการให้บทเรียนมีเนื้อหาเกี่ยวกับหมู่บ้านโฮมสเตย์จำนวน 5 หัวข้อคือ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ การแสดงพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม และอาหารพื้นบ้าน โดยจัดเรียงตามลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) ก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะการ

สื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์คือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควรเน้นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้จริงและเนื้อหาที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจะต้องให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นให้มากที่สุด และจะต้องมีการติดตามผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ตามสถานการณ์และบริบทของท้องถิ่น

คำสำคัญ : ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, หมู่บ้านโฮมสเตย์

Research Title : Development of English Communicative Skills of Homestay Village to Increase Potentials Tourism : A Case Study of Kok Kong Village Kudwa Sub-district Khuchinarai District, Kalasin Campus

Researcher : 1. Mrs. Waraporn Poolket
2. Miss Wanuchida Supakavanich
3. Mr. Teetipon Wimoktanon

University : Rajamangala University of Technology Isan **Campus :** Kalasin

Faculty : Faculty of Social Technology **Department :** Humanities Sciences

Published Year : 2012

Source of Fund : Rajamangala University of Technology Isan

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop on the English communicative skills of local in a homestay tourism promote. 2) maximize capability of the community to use English in tourism industrial circumstance, and 3) to propose ways to improve and develop communicative English skills as a tools to enhance home-stay tourism. The samples were 30 locals living in home-stay village selected by the purposive sampling technique. The training course in developing English communicative skills lasted totally 30 hours. Tools employed in this research were 1) a survey of communicative training course needs, 2) communicative English training course, 3) pre and post test. And 4) satisfactory evaluation of the training course provided. Statistics used to analyze data were percentages, means, standard deviations and t-test values using SPSS/PC Program

The research found that 1) local need five topics of study in the training course such as Tourists Welcoming, Information Giving, Traditional Performance, Traditional Culture and Local Foods respectively, 2) The locals in home stay village developing on English communicative skills by English communicative skills lessons had significantly higher post-test scores than their pre-test scores at the .05 level, 3) there were also a significant well attitude toward this English communicative skills development. The recommendations are the content of the training course should be practical that can be effectively applied to the real tourism situation

so the training course itself has to be adjusted and adapted to different circumstances for the further studied and there must be a monitor after the training course finish in order to investigate retention practically, and effectiveness of the course.

Keyword : Communicative English Skills, Homestay Village

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา บ้านโลกโกง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับทุนสนับสนุนในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโกง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ปีงบประมาณ 2555

วราพร พูลเกษ

วนุชชิตา สุภักควณิช

ธีติพล วิมุกตานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามในการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	9
2.1.1 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	10
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	10
2.1.3 แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	11
2.1.4 กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	13
2.1.5 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ	15
2.2 การท่องเที่ยว	16
2.2.1 ความหมายและความสำคัญของการท่องเที่ยว	16
2.2.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	17
2.2.3 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์	20
2.2.4 ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว	24
2.2.5 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	25

สารบัญ (ต่อ)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.3.1 งานวิจัยต่างประเทศ	29
2.3.2 งานวิจัยภายในประเทศ	31
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	34
3.1 ขอบเขตของการวิจัย	34
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	35
3.4 วิธีการในการวิจัย	37
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	38
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิจัย	40
ตอนที่ 4.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	41
ตอนที่ 4.2 แสดงระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	44
ตอนที่ 4.3 การวิเคราะห์ความสามารถในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชน หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	45
ตอนที่ 4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการพัฒนา ทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษ	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5	สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ	49
5.1	สรุปผลการวิจัย	49
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	50
5.3	ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม		53
ภาคผนวก		
	ภาคผนวก	58
	ภาคผนวก ก	59
	ภาคผนวก ข	64
	ภาคผนวก ค	71
	ภาคผนวก ง	118
	ภาคผนวก จ	122
ประวัตินักวิจัย		123

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
<p>ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป</p>	41
<p>ตารางที่ 2 แสดงความต้องการหัวข้อภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัด กาฬสินธุ์ จำแนกตามเนื้อหาที่ต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ</p>	43
<p>ตารางที่ 3 แสดงระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์</p>	44
<p>ตารางที่ 4 แสดงความสามารถในการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ</p>	45
<p>ตารางที่ 5 การประเมินความคิดเห็นของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์</p>	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทยมากกว่าห้าแสนล้านบาทต่อปี ทั้งยังก่อให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ไปสู่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและประชาชนในพื้นที่ การกระจายความเจริญด้านต่างๆ ไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ทั้งการสร้างระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก การท่องเที่ยวยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน พัฒนาสังคม อนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม อนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้จัดทำแผนแม่บทอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2544-2553) โดยมีนโยบายเชิงรุกในการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศโดยรวมและเสนอแนวทางในการสร้างเอกภาพในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว โดยระดมความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน การพัฒนาแผนแม่บท จะทำให้มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น 16.02 ล้านคน ในปีพ.ศ. 2548 และ 22.46 ล้านคนในปีพ.ศ. 2553 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษ รองลงมาเป็น ชาวเยอรมันและชาวอเมริกัน ตามลำดับ (ชุนทดช พรหมเศรษฐีและคณะ, 2547) จึงทำให้มีความต้องการและความจำเป็นอย่างมากสำหรับประชาชนในพื้นที่ในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพราะในปัจจุบันนี้ ชาวต่างชาติได้เดินทางมาเยือนประเทศไทยหรือชาวไทยเดินทางไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก หากประชาชนในประเทศมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้การเดินทาง การติดต่อประสานงานหรือการเที่ยวชมสิ่งต่างๆ มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะระบบการติดต่อสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในฐานข้อมูลสากล นิยมใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร

เพราะฉะนั้น เพื่อให้คนไทยมีขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นไปในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ได้เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่จำเป็น สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่มาเยือนทั้งการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับพื้นฐานหรือการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเฉพาะกิจ ทั้งนี้ถ้าคนไทยมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดี จะมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างทั้งทางตรงและ

ทางอ้อม จากกระแสความนิยมในด้านการท่องเที่ยวแบบใหม่คือ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติ ซึ่งนิยมท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือท่องเที่ยวด้วยตนเอง ตามแบบที่เรียกว่า Free Independent Travelers นักท่องเที่ยวดังกล่าวจะได้สัมผัสกับชุมชนมากขึ้น ชุมชนและนักท่องเที่ยวจะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับ ผู้มาเยือนมากขึ้น ทั้งนี้กระแสการท่องเที่ยวแบบพักแรมกับเจ้าบ้าน (home stay) ก็มีมากขึ้นด้วย ลักษณะดังกล่าวจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับเจ้าบ้านและผู้มาเยือน ซึ่งประชาชนในประเทศไทยในฐานะเป็นเจ้าของบ้านจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษของคนไทยในภาคการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ไม่สามารถสื่อสารได้ การสื่อสารกับชาวต่างประเทศคนไทยจะใช้วิธีภาษาในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ แต่คนไทยมีจุดเด่นคือ ความเป็นมิตร ความสุภาพและความมีน้ำใจ

ดังนั้นควรมีการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในภาคการท่องเที่ยว โดยจะมุ่งเน้นเฉพาะการเรียนการสอนภาษาแบบโคดๆ ไม่ได้ จะต้องผนวกอวัจนภาษาและวัฒนธรรมเข้ากับการสื่อสารทางภาษาด้วย ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทยฉบับที่ 7 และฉบับที่ 8 ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการค้าและการท่องเที่ยวตลอดจนการศึกษา และเน้นบทบาทการพัฒนาชุมชน โดยการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้องค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นจุดขาย จึงทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบในชุมชน เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิต ดังนั้นจึงสนับสนุนให้มีการอบรมและเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม (นภาพีญ์ สุคติ, 2536) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับนโยบายการเปิดการค้าแบบเสรีในกลุ่มประชาคมอาเซียน ตลอดจนสนับสนุนให้ประชาชนมีงานทำในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ตามนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชนและขยายกิจกรรม Home Stay เพิ่มมากขึ้น

การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นจุดเน้นที่มีความสำคัญในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศเช่น การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในเรื่องของภาษาสำหรับการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีความรู้ในการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถในการสื่อสารได้ รู้เรื่อง สื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ผลประโยชน์กับการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น ซึ่งกลุ่มชุมชนในท้องถิ่นควรจะมีความรู้ภาษาต่างประเทศใน

ระดับพื้นฐาน สำหรับให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เช่น การต้อนรับนักท่องเที่ยว การบอกทิศทาง การอธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและการเดินทาง ซึ่งปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งและเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคมฐานความรู้ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรของประเทศเพื่อให้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารแสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือ เจรจาต่อรองและสร้างความสัมพันธ์อันดี สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ วัฒนธรรมและประเพณีเป็นเอกลักษณ์และถือว่าเป็นเสน่ห์ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาสัมผัสกับบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด จากข้อมูลของจังหวัดกาฬสินธุ์พบว่า มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเป็นจำนวนมาก วัฒนธรรมของจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่จะต้องอนุรักษ์และส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดคือ วัฒนธรรมผู้ไทย หมู่บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมาได้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติสนใจการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Homestay) มากขึ้น จากกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) โดยรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ เป็นการพักอาศัยบ้านหลังเดียวกันกับชาวบ้าน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น โดยมีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนนั้น ๆ เพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น การพักอาศัยแบบโฮมสเตย์คือ ยึดเอารูปแบบที่พักเป็นศูนย์กลางและจัดให้มีกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว การจัดการที่พักอาศัยแบบโฮมสเตย์นั้น เป็นรูปแบบหนึ่งของการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน โดยมีนโยบายส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลเป็นตัวสนับสนุน ในขณะที่เดียวกันชุมชนเองต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยจะต้องช่วยกันส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการดูแลรักษาวัฒนธรรม ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้ยังประโยชน์ถึงคนรุ่นหลังสืบไป แต่ที่ผ่านมาโฮมสเตย์หลายแห่ง ยังขาดความร่วมมือและแนวทางที่เหมาะสมในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น และบางแห่งยังละทิ้งวิถีชีวิตอันดีของชุมชนเมื่อมีการเปิดรับนักท่องเที่ยวแทนที่โฮมสเตย์จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน กลับนำผลเสียมาสู่ชุมชน ซึ่งถือว่ายังไม่ใช้วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Home Stay) ที่มุ่งหวังให้ใช้เอกลักษณ์ของท้องถิ่นเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการค้ารายได้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่นและให้เกิดความร่วมมือของคนในชุมชน อันจะเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนต่อไป ดังนั้น แนวทางทฤษฎีที่เหมาะสมต่อการนำมาพัฒนาที่พักอาศัยแบบโฮมสเตย์ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนได้นั้นก็คือ แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหรือระบบเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้ (Self-Sufficient Economy) ซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาเป็นระยะเวลานานกว่า 20 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2539 โดยแนวปรัชญานี้เป็นการชี้แนะแนวทางการปฏิบัติตนของประชาชนใน

ทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549)

บ้านโคกโก่ง ตำบลนาหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นหมู่บ้านชาวผู้ไทยที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานเป็นเวลานานร่วมร้อยปี หมู่บ้านอยู่ท่ามกลางภูเขาล้อมรอบสามด้าน ชาวบ้านดำรงชีพด้วยการพึ่งพาธรรมชาติ ยึดมั่นในประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ในปี พ.ศ.2541 จังหวัดกาฬสินธุ์ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งบ้านโคกโก่งเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรมผู้ไทย มีการนำรูปแบบ Home Stay เข้าไปในชุมชน และมีการประชาสัมพันธ์ออกไปอย่างกว้างขวาง ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปพักแรมเป็นจำนวนมาก จากการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องคือ ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2551 (บัวผัน อุดรแก้วและปราณีพรินส์. ผู้ให้สัมภาษณ์) ในประเด็นความต้องการและความจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยภาพรวม ผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวว่า ในปีหนึ่ง ๆ มีนักท่องเที่ยวและผู้สนใจในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวผู้ไทยเข้ามาเยี่ยมชมวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่พบคือ ชาวต่างชาติมีความสนใจที่จะทราบข้อมูลต่าง ๆ จากชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรมและประเพณี แต่ไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ วัฒนธรรมและประเพณีอย่างแท้จริง เนื่องจากชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ตรงกับข้อมูลที่นักท่องเที่ยวต้องการ การที่จะช่วยพัฒนาและถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายและเป็นทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสมบูรณ์คือ การเตรียมพร้อมชุมชนที่เกี่ยวข้องให้มีความสามารถในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ชุมชนเหล่านั้นจะต้องเป็นผู้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นชุมชนโฮมสเตย์จำเป็นจะต้องมีความสามารถในการด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เนื่องจากในโลกยุคโลกาภิวัตน์ภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสารซึ่งมีความสำคัญมากที่สุดในโลกปัจจุบัน ดังนั้นคณะนักวิจัยมีความเห็นว่า ชุมชนโฮมสเตย์ หมู่บ้านโคกโก่ง ตำบลนาหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์สมควรที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานไป

คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่สร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวต้นแบบ เน้นทักษะการพูดเพื่อการทักทาย การต้อนรับ การแนะนำตนเอง และการให้ข้อมูลและความช่วยเหลือต่อนักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมชมเพื่อให้ใช้ภาษาที่เหมาะสมตามสถานการณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างบทเรียนคณะผู้วิจัยได้ยึดทฤษฎีภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purpose) เน้นเนื้อหาและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งใช้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เป็นกรณีศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์และใช้ภาษาอังกฤษในการต้อนรับนักท่องเที่ยวและเยี่ยมชมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ชาวบ้านได้รู้คุณค่าในอดีต เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีจิตสำนึกในการรักษาสภาพแวดล้อม อันจะทำให้สามารถอนุรักษ์ ถ่ายทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืนต่อไป และใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยในการเสริมความแข็งแกร่งในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของชุมชน ทั้งนี้โครงการวิจัยนี้จะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทางวิชาการในการฝึกอบรม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ทั้งในจังหวัดกาฬสินธุ์และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

1.3.2 เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการใช้ภาษาอังกฤษในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.3.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร คือ กลุ่มชุมชนหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทโคกโก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เข้าร่วม โครงการหมู่บ้านแบบโฮมสเตย์จำนวน 60 หลังคาเรือน

1) กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มชุมชนหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทโคกโก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตัวแทนในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 30 คนในจำนวน 30 หลังคาเรือน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

2) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้บทเรียน

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ใช้บทเรียนเพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของบทเรียนจำนวน 30 คน

1.4.2 ขอบเขตของเนื้อหาบทเรียน การวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของชุมชนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ในด้านเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

1) ขอบเขตของการศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารในด้านการท่องเที่ยว โดยนำเสนอบทเรียนในรูปแบบศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวกับการต้อนรับ การให้ข้อมูล และการให้ความช่วยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้พัฒนาเนื้อหาของบทเรียนที่จะนำไปใช้ในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเนื้อหาของบทเรียนตามกรอบของ

การท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ (Home Stay and Culture Tourism) ดังนี้

1. การต้อนรับนักท่องเที่ยว
2. ที่พักอาศัยในหมู่บ้านโฮมสเตย์
3. อาหารท้องถิ่นในหมู่บ้านโฮมสเตย์
4. แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์
5. วัฒนธรรมผู้ไทยหมู่บ้านโฮมสเตย์

2) ขอบเขตเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คณะผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนโดยกำหนดขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

1. เป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

ใช้สำหรับการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. ความต้องการเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ลักษณะการเนื้อหาและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จะเน้นทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

1.4.3 ขอบเขตในด้านเวลา

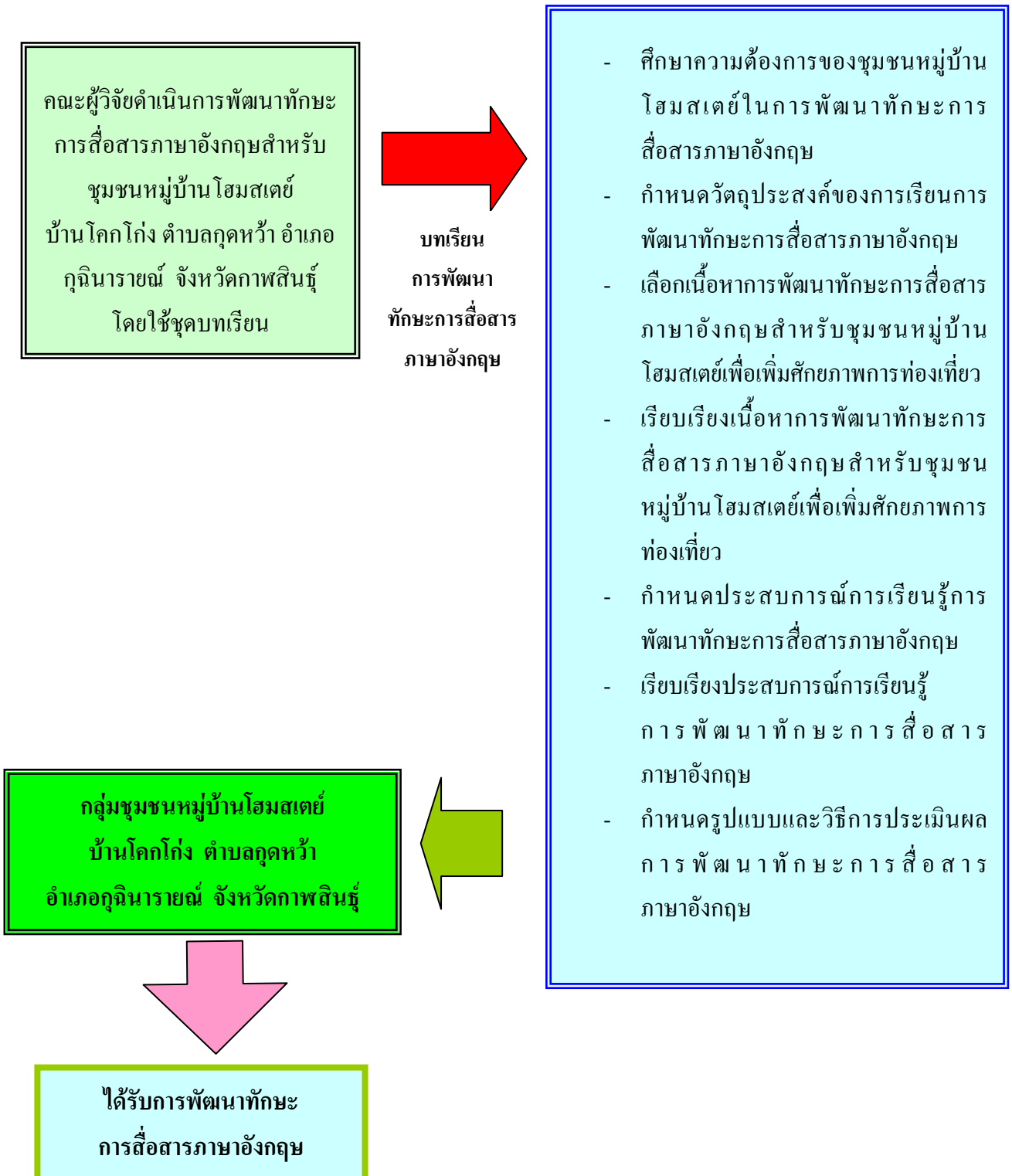
ใช้เวลาในการดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เป็นระยะเวลา 30 ชั่วโมง ครั้งละ 5 ชั่วโมง 6 ครั้ง โดยจัดการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ในระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2555

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

1.4.1 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

อธิบายในลักษณะของแผนภูมิ (Flow Chart) เพื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและความเกี่ยวข้องของประเด็นในการดำเนินการวิจัยกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นถึงกรอบแนวคิดและผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นโดยสรุปได้ดังนี้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้เนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้กับชุมชนหมู่บ้านโคกโก่งแบบโฮมสเตย์ ตำบลกุศหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นพื้นที่ต้นแบบ

1.6.2 ชุมชนหมู่บ้านโคกโก่งแบบโฮมสเตย์ ตำบลกุศหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการสร้างโอกาสและรายได้

1.6.3 เพื่อส่งเสริมความเป็นเจ้าของบ้านและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

1.6.4 เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ของประเทศในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศแบบยั่งยืน

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 เนื้อหาบทเรียนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์หมายถึง เนื้อหาบทเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

1.7.2 ความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเบื้องต้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมีติดต่อสื่อสารด้วยการฟัง - พูดโต้ตอบได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

1.7.3 กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมการฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยทำการจำลองสถานการณ์ที่ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือน ด้วยการใช้กิจกรรมดังต่อไปนี้คือ แผนผังภาพบทสนทนา (Mapped Dialog) ช่องว่างของข้อมูล (Information Gaps) ความแตกต่างของข้อมูล (Spot the Differences) บทบาทสมมติ (Role Play) สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแก้ปัญหา (Problem Solving) เพื่อให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง

1.7.4 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ หมายถึง ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่พักอาศัยในหมู่บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

1.7.5 ความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในหมู่บ้านโฮมสเตย์ การสื่อสารเพื่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวซึ่งสามารถประเมินได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์เพื่อเพิ่มศักยภาพ การท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัยดังนี้

2.1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.3 แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.4 กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.5 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2 การท่องเที่ยว

2.2.1 ความหมายและความสำคัญของการท่องเที่ยว

2.2.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

2.2.3 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

2.2.4 ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

2.2.5 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

2.3.2 งานวิจัยภายในประเทศ

2.1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) คือ การสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นวิธีการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษา และสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่จะประสบในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีนักการศึกษา และนักภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ไฮม์ส์ (Hymes, 1979) ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่าเป็นกระบวนการใช้ภาษาเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

บราวน์ (Brown, 1980) ให้ความหมายของการติดต่อสื่อสารไว้ว่า เป็นกระบวนการรับและส่งข่าวสารที่ประกอบด้วยบุคคลอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป รวมถึงการสื่อสารในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน รวมทั้งภาษาท่าทาง ทั้งนี้ หากข้อมูลที่ส่งออกไปนั้น ผู้รับมีความเข้าใจและมีการตอบสนองต่อการสื่อสารนั้นๆ เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดความรู้ซึ่งกันและกันจะแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารนั้น มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารรับและส่งสาร ทั้งด้านการฟังพูดอ่านและเขียนในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เป้าหมายของการเรียนการสอนภาษานั้น ก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยการใช้กิจกรรมที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

วิลเลียมส์ (Williams, 1995) ให้ความเห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางที่ใช้กับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และผู้เรียนจะประสบความสำเร็จมากกว่าการเรียนโดยเน้นย้ำโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ เทย์เลอร์ (Tyler, 1983) เห็นว่าเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาที่เรียนโดยตรงโดยการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษามากกว่าการเรียนภาษาด้วยการเรียนโครงสร้างริชาร์ด (Richards, 2005) ยังได้กล่าวว่า ถึงแม้การสอนโดยเน้นไวยากรณ์ (Grammatical Competence) จะทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตามกฎต่างๆ และฝึกฝนตามแบบฝึกหัดแต่ไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามความหมายที่สมบูรณ์ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องนั้น การใช้วิธีสอนแบบสื่อสารสัมพันธ์ (Communicative Competence) จะทำให้สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ และสามารถปรับใช้ได้ตามสถานการณ์จริง ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ สามารถใช้และเข้าใจความหมายของภาษาในรูปแบบต่างๆ และสามารถที่จะดำเนินการสนทนาต่อไปได้ถึงแม้จะมีความรู้ในภาษาไม่มากนักก็ตาม

อาภัสรา ชินวรรณโณ (2548) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นหัวใจหลักของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาใหม่ ดังนั้นบทบาทของผู้สอนจะเน้นการสร้างสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการรับและส่งสารในสถานการณ์จริง (Real World Context)

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์จริงได้ดีกว่าการสอนโดยเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยผู้สอนควรเน้นการสร้างสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ในสถานการณ์จริง

2.1.3 แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2539) ให้ความสำคัญกับกระบวนการสื่อสาร ให้ได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ในแต่ละสถานการณ์และสถานที่นั้น ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงความสามารถในการใช้ภาษาตามหลักภาษาศาสตร์ (Grammatical Competence) ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน โดยมีองค์ประกอบด้านภาษา ความหมาย เสียงและโครงสร้าง อีกทั้งความสามารถด้าน ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) และความสามารถในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ทั้งคำพูดและท่าทางเบร็น (Byrne, 1987) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอ (Presentation) เป็นการบอกจุดประสงค์ในการเรียน เสนอคำศัพท์โครงสร้างใหม่ โดยเน้นความถูกต้องของภาษา

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นฝึก (Practice) เริ่มจากการฝึกในความดูแลของผู้สอน (Control Practice) แล้วจึงให้ผู้เรียนฝึกกันเอง (Free Practice)

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นนำความรู้และทักษะทางภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ (Production) เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร เล่นเกม โดยเน้นการบูรณาการทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น

ฟังแล้วพูด : ฟังครูแล้วจับคู่สนทนา

ฟังแล้วอ่าน : ฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบโดยการอ่าน

ฟังแล้วเขียน : เขียนคำ วลี หรือประโยคตามบอก

1. แนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง

วันเพ็ญ เขตทองคำ (2548) และสุรพันธ์ กุศลสง (2543) ได้ให้ความหมายของการฟังว่าเป็นกระบวนการรับข่าวสารข้อมูลที่ได้ยินสร้าง ความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความเพื่อที่จะเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน โดยพิจารณาจุดประสงค์การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังมาบ้าง จึงจะเข้าใจข้อความที่ผู้พูดต้องการสื่อและการฟังจะเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพูดและทักษะอื่นๆ

เครชเชน (Krashen, 1985) กล่าวว่า การฟังว่าเป็นกระบวนการรับเข้า (Input) ที่สำคัญและมีความหมายต่อผู้ฟัง มีวิธีการหลายวิธีที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายในสิ่งที่ฟัง เช่น วิธีการของแอสเชอร์ (Asher, 1974) เป็นการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) วิธีนี้ผู้สอนใช้คำสั่งให้ผู้เรียนฟังและปฏิบัติตามโดยจะไม่บังคับให้พูดภาษาที่สอง จนกว่าจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนพูด

ทั้งนี้ รูบิน (Rubin, 1995) กล่าวว่า การฟังเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ผู้เรียนควรเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่นๆ

รูบิน (Rubin, 1995) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง คือ ฟังข้อความ ฟังจากคู่สนทนา ฟังจากการทำกิจกรรม สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้พัฒนาการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงคือ ความจำ ความตั้งใจ อายุ เพศพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษา ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจภาษา

เมนเดลสัน (Mendelsohn, 1995) กล่าวถึง การฟังเพื่อให้เข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์เฉพาะทางเทคนิคและบริบทเฉพาะอาชีพ ต้องการความตั้งใจสูงของผู้เรียน เพื่อที่จะเข้าใจเนื้อหาในการพัฒนาความสามารถในการฟัง

บราวน์ (Brown, 1990) กล่าวถึง วิธีการกระตุ้นผู้เรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง เช่น ให้ความสำคัญ ให้หาความหมายของคำ ให้คาดเดาจุดประสงค์ของบริบทหรือผู้พูดสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเจ้าของภาษา เคารพความหมายของข้อความหรือคำศัพท์ ค้นหาความจริง ฟังบทความทั่วไป ทดสอบความเข้าใจในการฟัง การประเมินผลการฟังแนวการสอนการฟังเพื่อการสื่อสารนั้น สรุปได้ว่า การฟังเป็นกระบวนการรับข่าวสารข้อมูลที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาเพื่อพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ต่อไป วิธีการพัฒนาความสามารถในการฟังข้อความ ฟังคู่สนทนา หรือฟังจากกิจกรรมและนำไปหาใจความสำคัญ เคารพจุดประสงค์ของบริบท ทดสอบความเข้าใจและประเมินการฟัง

2 แนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ ซึ่งจะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน การประกอบวิชาชีพธุรกิจต่างๆ การพัฒนาการพูดของผู้ใหญ่เป็นเรื่องที่ทำทายความสามารถของผู้สอน เนื่องจากผู้เรียนใช้ภาษาแม่ในชีวิตประจำวัน การพยายามให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ซึ่งมีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ลิตเติ้ลวูด (Littlewood, 1995) ได้ให้คำจำกัดความของการพูดเพื่อการสื่อสารว่า เป็นกิจกรรมระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟังจะมีการโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ทั้งสองฝ่ายจะต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถคาดเดารูปแบบของภาษาและความหมายล่วงหน้าได้ โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมในการมีปฏิสัมพันธ์ เน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา การเรียนภาษาไม่ได้เรียนแต่เฉพาะกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เท่านั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการสื่อสารความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้

แฮริส (Harris, 1969) กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความเร็วและความราบรื่นในการพูดความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติของผู้พูด
2. ความสามารถในการพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ (Comprehensibility)
3. ปริมาณของคำพูดที่สามารถใช้ในการสื่อสาร (Amount of Communication)
4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และไวยากรณ์
5. การออกเสียง (Pronunciation)
6. คำศัพท์ (Vocabulary)

รูปทอง กว่างส์วัตส์ (2549) เสนอกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มจากกิจกรรมง่ายๆ ในขั้นเริ่มต้น (Early Production) โดยให้ผู้เรียนตอบคำถาม Yes/No และจากการตอบคำถามซึ่งตอบเพียงคำเดียวให้พัฒนาขึ้นโดยการตอบเป็นวลีและประโยค ในขั้นต่อมาผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้ประโยคปลายเปิด (Open-ended Sentence) และ บทสนทนาปลายเปิด (Open-dialogue)

สรุปได้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนจะต้องใช้เพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยคำนึงถึงความชัดเจนของเนื้อหาซึ่งจะต้องสื่อความหมายให้เข้าใจได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และความถูกต้องด้านไวยากรณ์ คำศัพท์และการออกเสียง

2.1.4 กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียน สตีวิก (Stevick, 1976) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการสนทนาในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจและกำหนดเองจะทำให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพมากที่สุด

จอห์นสัน และ มอร์โร (Johnson; & Morrow, 1986) กล่าวว่า ผู้เรียนควรมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบต่างๆในช่วงการเรียนภาษาโดยการให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ สเตอร์น (Stern, 1992) กล่าวถึง กิจกรรมเพื่อการสื่อสารว่าจะทำให้ผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบไม่รู้ตัว (Subconscious Learning) และยังช่วยพัฒนาเทคนิคต่างๆที่ใช้ในการสื่อสารได้อีกด้วย

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 2 รูปแบบ คือ

1. กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นย้าให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้สอนต้อง

กำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก

2. กิจกรรมใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์และบทบาทของผู้เรียน กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001) ได้สรุปลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1) ความต้องการในการสื่อสาร (Desire to Communicate) เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นหรือสร้างสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา สร้างความต้องการและเล็งเห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร

2) จุดประสงค์ของการสื่อสาร (Communicative Purpose) เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดประสงค์ของการสื่อสารที่แท้จริง

3) เน้นเนื้อหาไม่ใช้รูปแบบของภาษา (Content Not Form) เพื่อให้ผู้เรียนมุ่งเน้นในเนื้อหาที่จะพูดหรือข้อมูลที่จะสื่อสารโดยไม่เน้นถึงโครงสร้างภาษา

4) ความหลากหลายของภาษา (Variety of Language) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในหลายรูปแบบ ผู้เรียนมีพื้นฐานอิสระในการใช้ภาษาที่ไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน โดยผู้เรียนเลือกจากพื้นฐานความรู้ด้านภาษาของตน

5) ไม่มีการแทรกแซงจากผู้สอน (No Teacher Intervention) ในขณะที่ทำกิจกรรมผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันเองระหว่างผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ผู้สอนจะไม่เข้าแทรกหรือแก้ไขข้อผิดพลาด การประเมินการร่วมกิจกรรมของผู้เรียนจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นเสร็จสิ้นลง โดยจะต้องดูว่าบรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่ ไม่ใช่การใช้ภาษาที่ถูกต้อง

6) ปราศจากการควบคุมโดยสื่อเอกสาร หรือ วัสดุที่จะฝึก (No Material Control) ผู้เรียนสามารถกำหนดกิจกรรมสื่อสารได้ด้วยตนเองจอห์นสัน (Johnson, 1982) ได้นำเสนอกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้โดยใช้หลัก 4 ประการดังนี้

1) หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) หมายถึง การถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่ง ซึ่งการถ่ายโอนนี้ มักจะเกิดขึ้นเสมอในชีวิตประจำวัน

2) หลักการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ (The Information Gap Principle) การสื่อสารนั้นมักจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีช่องว่างของข้อมูล เมื่อมีช่องว่างของข้อมูลเกิดขึ้นจึงทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างกัน หลักการนี้จะเกิดในสถานการณ์ที่เป็นจริง และจะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันอีกด้วย

3) หลักการเชื่อมต่อข้อมูล (The Jigsaw Principle) หลักการนี้ คือ ผู้เรียนแต่ละคนมีข้อมูลไม่ครบและจะต้องนำข้อมูลของแต่ละคนมารวมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปจัดการตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ผู้เรียนจะต้องทำงานย่อย (Sub Task) ของคนให้สำเร็จก่อนแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มารวมกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้งานในปฏิบัติการภาระงานใหญ่ (Major Task) ดังนั้นทุกคนจะต้องร่วมกันปฏิบัติงานย่อยให้ดีที่สุด

4) หลักการตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา (The Correction for Content Principle) หลักการนี้ใช้ประกอบกับทุกหลักการที่กล่าวมาแล้ว กล่าวคือหลังจากปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งจะต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ซึ่งจะเป็นการทดสอบโดยครูหรือผู้เรียนก็ได้

อภัสรา ชินวรรโณ (2548) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เน้นงานที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง (Authentic Tasks) จะสนับสนุนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมขณะผู้เรียนทำกิจกรรม เนื่องจากการนำภาษามาใช้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงผู้สอนและผู้เรียนเท่านั้น จะต้องอาศัยทักษะการปฏิสัมพันธ์กับสังคมแวดล้อมอีกด้วยสรุปได้ว่ากิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีหลากหลายกิจกรรมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน และสามารถนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง

2.1.5 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนที่อยู่ในแต่ละสาขาวิชาชีพนั้น ควรให้มีการมุ่งเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes หรือ ESP) ซึ่งเป็นการสอนภาษาเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านวิชาชีพเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรับความรู้ด้านวิชาการและสนองความต้องการด้านวิชาชีพอีกด้วย เป็นการเรียนภาษาที่มีใช้เป็นการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษาอย่างเดียวแต่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงและบูรณาการกับวิชาชีพอื่นๆด้วย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นอาจไม่ใช่ภาษาที่คิดขึ้นเป็นพิเศษ แต่เพียงนำภาษาธรรมชาติมาใช้ในขอบเขตเฉพาะวิชาชีพ เพื่อสื่อความหมายในวงวิชาชีพเดียวกันอย่างได้ผลมากที่สุดและเป็นประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาความจำเป็น ความเหมาะสม และความต้องการของชุมชนท้องถิ่นหรือสถานประกอบการว่ามีความต้องการภาษาเฉพาะในด้านใดบ้าง เพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ

2. วิเคราะห์ลักษณะงานการใช้ภาษาในแต่ละอาชีพ เช่น ด้านช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรม เกษตรกรรมว่าจำเป็นต้องใช้ภาษาในขอบข่ายงานใดบ้างและใช้ภาษาในงานใดในลักษณะใด

3. กำหนดระดับความสามารถของภาษาในทักษะต่างๆที่จำเป็น เช่น ภาษาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ย่อมใช้ทักษะฟัง พูดมากกว่า อ่าน เขียน

4. วิเคราะห์คำและกลุ่มคำใดบ้างที่ต้องใช้ในแต่ละประเภทของภาษาเฉพาะด้าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง (English for Specific Purposes) จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาที่ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่ได้ศึกษาอบรมไปใช้ในสถานการณ์จริง ดังนั้นเนื้อหาจึงควรสอดคล้องกับการปฏิบัติงานและกิจกรรมโดยเฉพาะสื่อที่ใช้ในการอบรมหรือการเรียนการสอน ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ภาษา และสะท้อนถึงสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในการทำงานจริง ทั้งศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และลักษณะภาษาที่ใช้ ตลอดจนทักษะที่จำเป็นต้องใช้

สรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เป็นการสอนภาษาเฉพาะทางเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาอาชีพ มิได้เน้นเนื้อหาภาษาเพียงอย่างเดียวแต่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในอาชีพ โดยผู้สอนต้องศึกษาความต้องการ ลักษณะงาน ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน และคำหรือกลุ่มคำของภาษาเฉพาะด้าน ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง

2.1 การท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ ด้วยความสมัครใจ มิใช่เพื่อรับจ้าง แต่เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อการศึกษา ศาสนา กีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจตลอดจน รวมถึงการประชุมสัมมนาและการเยี่ยมญาติพี่น้อง (ละยาศรี หุมนทะเสรี, 2534)

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) อ้างถึงในสุวิจน์ จุยากรณ์ และจริญญา เจริญสุโกไส (2545) ให้ความหมายของการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางใด ๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการดังนี้

ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร

ประการที่ 2 การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจหรือความพึงพอใจของผู้เดินทาง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม

ประการที่ 3 เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมญาติพี่น้อง เพื่อความเบิกบาน บันเทิงรื่นรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อการศึกษาหาความรู้และเพื่อติดต่อธุรกิจ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) สรุปได้ว่า หมายถึง การเดินทางออกจากที่พักเป็นการชั่วคราว เพื่อพักผ่อนหย่อนใจเยี่ยมญาติหรือวัตถุประสงค์อื่นใดที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความเครียดในยามว่างหรือ เมื่อเวลาที่ต้องการจะพักผ่อนซึ่งอาจเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้และประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย (นิคม จารุมณี, 2536 ; สงศรี วงษ์เวช , 2545 ; ภูสวัสดิ์ สุขเสียง, 2545)

และในปี 2506 (ค.ศ. 1963) องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุม แต่มิใช่เพื่อประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือพำนักอยู่เป็นการถาวร

ปัจจุบันถือได้ว่าการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับประเทศที่ไม่มีอุตสาหกรรมหนักเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวที่ประกอบด้วยการเดินทางโดยตรงและทางอ้อมหรือการสนับสนุนการบริการนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะแก่ชาวต่างชาติถือได้ว่าเป็นธุรกิจสินค้าออกที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้ (Invisible Export) เป็นการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยการขายสินค้าคือบริการต่าง ๆ ซึ่งผลประโยชน์ จะตกอยู่ในประเทศเพราะก่อให้เกิดอาชีพหลายแขนง นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังเป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียดและได้รับความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและยังเป็นการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เกิดอย่างกว้างขวาง โดยความสำคัญของการท่องเที่ยว (สุพัตรา วิชัย ประเสริฐกุล, 2545) มีดังนี้

1) การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้โดยนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศชาติเช่นเดียวกับการส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศคือค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว (Tourism Expenditure) ที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งสามารถ คำนวณรายได้จากนักท่องเที่ยว คือ จำนวนนักท่องเที่ยว x วัน พักเฉลี่ย x ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/วัน/คน

2) การท่องเที่ยวแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าและดุลชำระเงินของประเทศ กล่าวคือ ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาและประสบปัญหาสภาวะการขาดดุลการค้าและดุลชำระเงิน เนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาจะต้องพึ่งพิงประเทศที่พัฒนาแล้วในการนำเข้าสินค้าที่ตนเองไม่สามารถผลิตได้เช่น เครื่องมือเครื่องจักรและเทคโนโลยีต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการผลิตและพัฒนาประเทศ สินค้าเหล่านี้มีมูลค่าสูงมากเมื่อเทียบกับมูลค่าส่งออกสินค้าทางการเกษตร นอกจากนี้ประเทศกำลังพัฒนา

ยังต้องพึ่งสถาบันการเงินระหว่างประเทศเพื่อกู้ยืมเงินมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรายได้จากการท่องเที่ยวมูลค่านับแสนล้านบาทต่อปี จึงช่วยลดดุลการค้าได้อย่างมาก

3) การท่องเที่ยวช่วยเพิ่มรายได้จากการจัดเก็บภาษีรัฐบาลคือนักท่องเที่ยวต้องจ่ายภาษีต่าง ๆ เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมได้แก่ นักท่องเที่ยวต้องจ่ายภาษีเมื่อซื้อสินค้าและบริการและภาษีทางอ้อมที่จะจ่ายอีกเช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ค่าภาษีศุลกากรค่าธรรมเนียมการประทับตราหนังสือเดินทางและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเช่น ภาษีกรมสรรพากร ภาษีหน่วยราชการ ส่วนท้องถิ่น จัดเก็บค่าบริการต่าง ๆ เช่นค่าธรรมเนียมโรงแรมค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายอาหารสุราและเครื่องดื่ม เป็นต้น

4) การท่องเที่ยวเป็นการกระจายรายได้ออกไปตามส่วนภูมิภาคของประเทศ เนื่องจากการท่องเที่ยวประกอบด้วยธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมากดังนั้นรายรับจากการท่องเที่ยวจึงกระจายออกไปสู่ประชาชนอย่างรวดเร็วทั้งระบบเศรษฐกิจ

5) การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนทั้งแรงงานทั่วไป (Unskilled) และแรงงานที่มีความชำนาญ (Skills) เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนของแรงงานสูงกว่าเครื่องจักร (Labor Intensive Industry)

6) การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราอย่างกว้างขวางช่วยกระตุ้นการผลิตและการลงทุนในอัตราสูงด้วยค่าทวีทางเศรษฐกิจ (Economic Multiplier) เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจอย่างยิ่ง เพราะนอกจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจะมีผลโดยตรงต่อผู้จัดการที่พักและธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งสร้างงานอาชีพอีกมากมายแล้วผลทางอ้อมจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวยังทำให้รายได้ของแรงงานในธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ หมุนเวียนรับ - จ่ายต่อไปอีกหลายรอบจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของตัวเองยังหมุนเวียนได้มากรอบเพียงใดก็ยิ่งทำให้มูลค่าของมันเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น

7) การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัด (Limitless Boundary Industry) ไม่มีปัญหาเรื่องการผลิตและไม่มีการกำหนดโควตาการจำหน่ายกล่าวคือ การผลิตไม่ขึ้นกับสภาพดินฟ้าอากาศหรือเครื่องมือเครื่องมือโดยเฉพาะเจาะจงเหมือนเช่นการผลิตในสาขาอื่นๆ การท่องเที่ยวสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละประเทศแต่ละภูมิภาคของประเทศและขึ้นอยู่กับความสามารถของรัฐบาลแต่ละประเทศที่จะใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของตน

2.2.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะเข้าเยี่ยมชมนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญและมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันบุญเลิศจิตต์วัฒนา (2542), Collier and Hardaway (1997) ได้กล่าวว่า การที่การท่องเที่ยวจะบรรลุวัตถุประสงค์ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

- 1) สิ่งดึงดูดใจ(Attraction) เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมโบราณสถาน ฯลฯ อันเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปเยี่ยมชมถ้าไม่มีสิ่งดึงดูดใจแล้วนักท่องเที่ยวก็ไม่มีแรงจูงใจมาสถานที่นั้น
2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) หมายถึง สิ่งที่จะบริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวให้เกิดความประทับใจสะดวกและอยากมาท่องเที่ยวอีกหรือพักอยู่นานขึ้น เช่น ที่พักร้านอาหาร การขนส่งการสื่อสารไฟฟ้า น้ำประปา ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและบริการนำเที่ยว เป็นต้น
3. การเข้าถึงพื้นที่ (Accessibility) หมายถึง การคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงพื้นที่นั้นตลอด จนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียงจะเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้ โดยมีปัจจัยการคมนาคมที่สะดวกก็จะมีนักท่องเที่ยวนิยมเข้าไปท่องเที่ยวมาก แต่ถ้าแหล่งท่องเที่ยวอยู่ไกลและไม่มีการคมนาคมเข้าถึงได้สะดวกเพียงพอก็จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นลดความสำคัญลง โครงการศึกษาวิจัยมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น องค์ประกอบด้านการตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Marketing) เป็นอีก ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่จะชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพราะการตลาดท่องเที่ยว หมายถึง ความพร้อมที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของตนแล้ว ใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งด้านสิ่งดึงดูดใจสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ ซึ่งการตลาดท่องเที่ยวอาจทำได้ 2 วิธีคือ การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวและการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เป็นต้นองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวซึ่งผู้เกี่ยวข้องต้องพิจารณาในปัจจัยต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับรูปแบบลักษณะการท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันไปเช่นการท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นจึงต้องมีการบริหารจัดการให้เหมาะสม

2.2.3 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2548) ได้ให้คำจำกัดความของโฮมสเตย์มาตรฐานไทยไว้ว่า โฮมสเตย์มาตรฐานไทยสัมพันธ์วัฒนธรรมชนบทมาตรฐานไทยหมายถึงบ้านที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนในชุมชนเป็นเจ้าของและเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่ประจำหรือใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้านดังกล่าวนอกจากนี้บ้านดังกล่าวต้องมีความพร้อมในการเป็นโฮมสเตย์ กล่าวคือ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ความหมายโฮมสเตย์ (Home Stay) ว่า “ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท” หมายถึง บ้านพักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้านและมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันพร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้กับนักท่องเที่ยวโดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม (นักรบ ระวังการณ์, 2545) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2548) ได้ให้คำจำกัดความของโฮมสเตย์มาตรฐานไทยไว้ว่า โฮมสเตย์มาตรฐานไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทมาตรฐานไทยหมายถึงบ้านที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนในชุมชนเป็นเจ้าของและเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่ประจำหรือใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้านดังกล่าว นอกจากนี้บ้านดังกล่าวต้องมีความพร้อมในการเป็นโฮมสเตย์ กล่าวคือ

- 1) เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องถือว่าการทำโฮมสเตย์เป็นเพียงรายได้เสริม นอกเหนือรายได้จากอาชีพหลักของครอบครัวเท่านั้น
- 2) มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือและไม่ได้ใช้ประโยชน์สามารถนำมาดัดแปลงให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้
- 3) นักท่องเที่ยวต้องเข้าพักค้างแรมในบ้านเดียวกับที่เจ้าของบ้านอาศัยอยู่โดยมี โอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตระหว่างกัน
- 4) สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้างแรมในบ้านพร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นนั้นแก่นักท่องเที่ยว
- 5) เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโฮมสเตย์เป็นอย่างดี
- 6) บ้านนั้นควรเป็นสมาชิกของกลุ่มชมรมหรือสหกรณ์ที่ร่วมกันจัดการโฮมสเตย์ของชุมชนนั้น จุดมุ่งหมายของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คือ ต้องการให้โฮมสเตย์มาตรฐานไทยคงความเป็นเอกลักษณ์และสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดรายได้ของชุมชนเช่นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คือ

1. ต้องการให้โฮมสเตย์มาตรฐานไทยคงความเป็นเอกลักษณ์และสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดรายได้ของชุมชนเช่น สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นต้น
2. มาตรฐานของโฮมสเตย์ คุณลักษณะที่พึงสัมผัสวัฒนธรรมชนบทที่เหมาะสม มีองค์ประกอบหรือมาตรฐาน 7 ด้าน โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านที่พักประกอบด้วย

- 1) โครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง
- 2) บ้านพักมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องเข้า ไม่มีกลิ่นอับมีหลังคาที่สามารถกันน้ำฝนได้
- 3) มีเตียงนอนที่สบาย
- 4) มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด
- 5) มีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอนและอุปกรณ์สำหรับนอนทุกครั้งเมื่อนักท่องเที่ยวเข้าพัก
- 6) มีการกำจัดแมลงที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่เสมอ
- 7) มีการดูแลสภาพแวดล้อมของบ้านพักอยู่เสมอ

2. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ประกอบด้วย

- 1) มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเช่นเดินป่าตกปลาขี่ม้าปีนเขาขี่จักรยาน ฯลฯ
- 2) มีกิจกรรมฝึกหัดศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเช่นทอผ้าจักสาน
- 3) มีกิจกรรมต้อนรับตามประเพณีของท้องถิ่นเช่นบายศรีสู่ขวัญ
- 4) มีกิจกรรมบันเทิงเช่นดนตรีการเต้นรำการแสดงพื้นบ้าน
- 5) มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

3. ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวประกอบด้วย

- 1) มีการจัดเวรยามดูแลความปลอดภัย
- 2) มีเครื่องมือและวิธีการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดเหตุร้าย
- 3) มีเครื่องมือตลอดจนการเคลื่อนย้ายที่เหมาะสมกรณีนักท่องเที่ยวเจ็บป่วย
- 4) มีการคัดเตือนนักท่องเที่ยวเรื่องการเก็บรักษาทรัพย์สิน
- 5) มีการดูแลและซ่อมแซมกลอนประตู/หน้าต่างในที่พักเพื่อความปลอดภัยอยู่เสมอ

4. ด้านการบริหารจัดการและบริการประกอบด้วย

- 1) มีการรวมกลุ่มของชาวบ้านจัดการในรูปของชมรมสหกรณ์หรือกลุ่มชาวบ้าน
- 2) มีคณะกรรมการบริหารโครงการเป็นรูปธรรม
- 3) มีการกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อมิให้เกิดปัญหาที่ขัดต่อวัฒนธรรมจารีตประเพณีและความเชื่อของชุมชน
- 4) มีระบบการจองล่วงหน้าและลงทะเบียนเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว
- 5) มีรายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆให้นักท่องเที่ยวทราบชัดเจน
- 6) มีข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างละเอียดให้นักท่องเที่ยวเลือก
- 7) ชุมชนไม่มุ่งหวังจะสร้างรายได้จากโฮมสเตย์อย่างเดียวและต้องไม่มีผลกระทบต่ออาชีพดั้งเดิมของชุมชน
- 8) มีผู้นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ที่เป็นเยาวชนท้องถิ่น

5. ด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

- 1) มีแหล่งโบราณคดีโบราณสถานประวัติศาสตร์
- 2) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- 3) มีการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมอยู่เสมอ
- 4) มีสถานพยาบาลไปรษณีย์ธนาคารอยู่ไม่ไกลเกินไป
- 5) พื้นที่หลักยังคงสภาพเดิมของชุมชนท้องถิ่นรักษาวัฒนธรรมและประเพณีเก่าแก่

6. ด้านมูลค่าเพิ่ม ประกอบด้วย

- 1) มีร้านขายของที่ระลึก
- 2) มีผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยชาวบ้านและใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นผลิต
- 3) มีโอกาสได้เผยแพร่วัฒนธรรมของชุมชน
- 4) มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในชุมชนในด้านการให้บริการที่ประทับใจ

7. ด้านส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย

- 1) มีคู่มือการท่องเที่ยวเป็นของตนเอง
- 2) มีเว็บไซต์ (website) เผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว
- 3) มีรายชื่ออยู่ในคู่มือการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ของกระทรวงฯ
- 4) มีแผนที่แสดงที่พักและเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว

5) มีตารางกิจกรรมที่หลากหลายให้เลือก

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้สร้างกรอบมาตรฐานของโฮมสเตย์ขึ้น โดยเรียกว่า เป็นกรอบดัชนีชี้วัดคุณภาพมาตรฐานที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Home Stay) ไว้โดยประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 8 ด้าน ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่มและด้านการส่งเสริมการตลาด โดยแต่ละด้านมีการกำหนดรายละเอียดที่โฮมสเตย์ควรปฏิบัติเอาไว้ โดยรายละเอียดของดัชนีในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการ จะเน้นการจัดการที่เกิดจากการร่วมมือของกลุ่มชาวบ้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization, 2003) ได้แนะนำมาตรฐานขั้นต่ำของโฮมสเตย์ (Home stay Minimum Standards) โดยเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาบ้านพักให้สะอาดมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับนอนของนักท่องเที่ยวอย่างเป็นสัดส่วน และควรประกอบด้วยเครื่องนอนที่สะอาดมีความปลอดภัยในการพักอาศัยห้องน้ำในบ้านจะเป็นแบบไทยหรือตะวันตกก็ได้ แต่ควรปูกระเบื้องและทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง มีห้องครัวสะอาดแยกเป็นสัดส่วนและมีพื้นที่ สำหรับการพักผ่อนและรับประทานอาหารภายในบ้าน นอกจากนี้ยังได้เสนอรายการตรวจสอบประจำวัน สำหรับเตรียมความพร้อมของโฮมสเตย์ที่เจ้าของบ้านควรทำด้วยความแตกต่างระหว่าง Home Stay กับกาท่องเที่ยวโดยชุมชนการจัดการที่พักแบบ Home Stay นั้น เป็นการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมโดยมีลักษณะเหมือนแขกที่เข้าพักหรือญาติพี่น้องมาพักร่วมชายคาเดียวกัน โดยไม่หวังผลตอบแทน อย่างไรก็ตาม ผลที่ชุมชนได้รับคือ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่มีอัตราค่าตอบแทนการให้บริการเป็นตัวกำหนดและชุมชนสามารถจัดการเข้าพักแบบนี้ได้แต่การเข้าพักแบบ Home Stay นี้จะเกิดผลกระทบทางลบขึ้นได้ถ้าเจ้าของบ้านมองเพียงแต่การให้บริการจนลืมความเป็นอยู่ดั้งเดิมและผู้เข้าพัก คำนี้ถึงแต่ความสะดวกสบายจนละเลยเรื่องการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการเคารพคุณค่าความเป็นมนุษย์ส่วนในความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น จะเน้นที่การเรียนรู้ในบริบทชุมชนมากกว่ามีการพบปะและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นได้หลากหลายขึ้น ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น มุ่งเน้นที่ตัวชุมชนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่โดยไม่ผ่านคนกลาง อีกทั้งยังสร้างจิตสำนึกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอกลักษณ์การรักษาและการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้กับทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ที่อยู่ในชุมชนท้องถิ่นเองด้วย

2.2.4 ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือทางภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร (A Mean of Communication) ระหว่างบุคคลต่างเชื้อชาติหรือต่างภาษาและวัฒนธรรม การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว (Travel) การไปเที่ยวเป็นหมู่คณะ (Tour) การเยี่ยมชม (Visit) การไปเที่ยวใน ช่วงเวลาอันสั้น หรือการทัศนจร (Excursion) ที่มีความรู้ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนที่ดี จะได้เปรียบบุคคลอื่นที่ไม่เข้าใจการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะการท่องเที่ยวหรือการนำเที่ยวนั้นจะเป็นการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tour) หรือการนำเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tour)

ประกอบ ผลงาม (2545) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยว มีลักษณะโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ที่เหมือนกับภาษาอังกฤษทั่วไป หากแต่ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยวมีคำนำหน้า ศัพท์และคำศัพท์เฉพาะสาขา (Technical Term) อีกทั้งมีกลวิธีหรือลีลาในการใช้ภาษา

นัยนา ทองศรีเกตุ (2528) กล่าวว่า ในระยะเวลา 20 กว่าปีที่ผ่านมา ภาษาอังกฤษเพื่อการ ท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมใช้หลักการ การเรียนการสอน ESP หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific) เป็นที่แพร่หลายในวงการศึกษา ของประเทศไทย ทั้งนี้เพราะว่า ESP นั้น เป็นการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในแต่ละสาขาอาชีพและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีและอย่างเหมาะสม จากแนวความคิด ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารท่องเที่ยว นอกจากจะเป็นภาษาที่ใช้สำหรับการสื่อสาร ระหว่างบุคคลในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ควรเป็นภาษาที่ให้ข้อมูลที่บอกข้อเท็จจริงหรือ อธิบายความสำคัญเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ด้วย

2. บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์ (English for Communication in Home Stay Tourism)

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว คือ บทเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับชุมชนหมู่บ้าน โฮมสเตย์ใช้ในการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่ง ท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ การ ให้บริการท่องเที่ยว การต้อนรับ ที่พักอาศัย การจองที่พัก การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องมี

การศึกษาความหมายของคำศัพท์พื้นฐานทางการท่องเที่ยว การใช้ภาษาในการขอและให้ข้อมูล การให้บริการ การแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารอย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา การค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการที่พัก การแนะนำอาหารท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย การวางแผนการฝึกอบรมและการใช้สื่อจากสภาพจริง

2.2.5 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโกง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ในจังหวัดกาฬสินธุ์มีชาวผู้ไทยอาศัยในหลายอำเภอ ได้แก่ อำเภอก้ามวง อำเภอนามน อำเภอสว่าง อำเภอนามน อำเภอกุฉินารายณ์ ชาวผู้ไทยเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมเป็นของตนเองและยังคงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหนียวแน่น (สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์, 2544)

1) ที่ตั้งและอาณาเขต

หมู่บ้านโลกโกง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดไปทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 90 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 650 กิโลเมตร สามารถเดินทางทั้งทางรถยนต์ รถประจำทาง รถไฟและเครื่องบิน

บ้านโลกโกงมีพื้นที่ทั้งหมด 1,467 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ของหมู่บ้านเป็นที่นา ลักษณะของพื้นดินส่วนมากจะเป็นดินร่วนปนทราย อุ่มน้ำได้ดี ในหมู่บ้านส่วนมากมีที่ดินทำกินเป็นของตัวเองไม่ต้องเช่า ส่วนมากมีที่ดินทำกินเฉลี่ยประมาณ 10 ไร่ต่อครัวเรือน แต่จะมีบางครั้งที่ไม่มีดินมากคือประมาณ 30 ไร่และครัวเรือนที่มีที่ดินน้อยประมาณ 5 ไร่ นอกจากนี้ ยังมีครัวเรือนที่ไม่มีที่ดินอีก 1 ครัวเรือน ส่วนเอกสิทธิ์ส่วนมากเป็นนส. 3 ก

การใช้ประโยชน์จากที่ดิน ในอดีตชาวบ้านสามารถใช้พื้นที่ต่าง ๆ ในการทำไร่ แต่ในปัจจุบัน หน่วยราชการที่รับผิดชอบไม่อนุญาตให้ขึ้นไปทำการเพาะปลูกได้ พื้นที่ดินส่วนใหญ่ที่ชาวบ้านใช้ประโยชน์จึงเป็นที่นาทั้งหมด พื้นที่นาทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตรดังกล่าว ชาวบ้านใช้ในการทำนาในฤดูฝนเท่านั้น ส่วนใหญ่ในหน้าแล้งจะไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืช เพราะที่ดินส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝน จึงทำให้ขาดน้ำในฤดูแล้ง นอกจากนี้แล้ว ในที่นาจะมีการขุดสระไว้ในนาเพื่อการเก็บน้ำไว้ในกรณีที่ฝนทิ้งช่วงปล่อยปลา และปลูกผักสวนครัวไว้สำหรับบริโภคในครัวเรือน ในหมู่บ้านมีสระน้ำในนาประมาณ 50 แห่ง ส่วนใหญ่จะมีน้ำพอใช้ได้ตลอดปี ปัญหาของที่ดินพบว่า ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

2) ประวัติชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโค้ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ชาวผู้ไทยอพยพมาจากดินแดนตอนกลางของมณฑลยูนนานในประเทศจีน แล้วอพยพโยกย้ายไปในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะในดินแดนสิบสองจุไทย ซึ่งอยู่ระหว่างรอยต่อของประเทศเวียดนาม ประเทศพม่าและประเทศลาว จึงต้องมีการแบ่งแยกกันมาโดยตลอด จนถึงสมัยกรุงธนบุรี ดินแดนหลวงพระบางและเวียงจันทน์ของชาวลาวอยู่ใต้การปกครองของไทย ดินแดนสิบสองจุไทยจึงตกเป็นของไทยด้วย มีการกวาดต้อนผู้คน รวมทั้งชาวผู้ไทยอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เหตุการณ์ภายในชุมชนผู้ไทยมีความวุ่นวายไม่สงบมาตลอด จึงได้อพยพจากเมืองแฉ่ง (เมืองหลวงของแคว้นสิบสองจุไทย) มาตั้งอยู่ที่เมืองวังทางทิศตะวันออกของเมืองเวียงจันทน์ บางครั้งเรียกเมืองบก เมืองวัง จนถึงสมัยรัชกาลที่ 3 ไทยยกทัพไปตีเวียงจันทน์และตีเมืองวังได้สำเร็จ ชาวผู้ไทยต้องอพยพติดตามกองทัพไทยมาตั้งอยู่แถบจังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร แล้วแบ่งแยกกันอพยพไปตามสายเครือญาติและผู้นำเช่น ที่อพยพมาอยู่ในเขตมุกดาหารที่อำเภอคำชะอี อำเภอหนองสูง อำเภอนิคมน้ำอ้อม เป็นต้น ผู้ไทยสายนี้ อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านโคกโค้ง

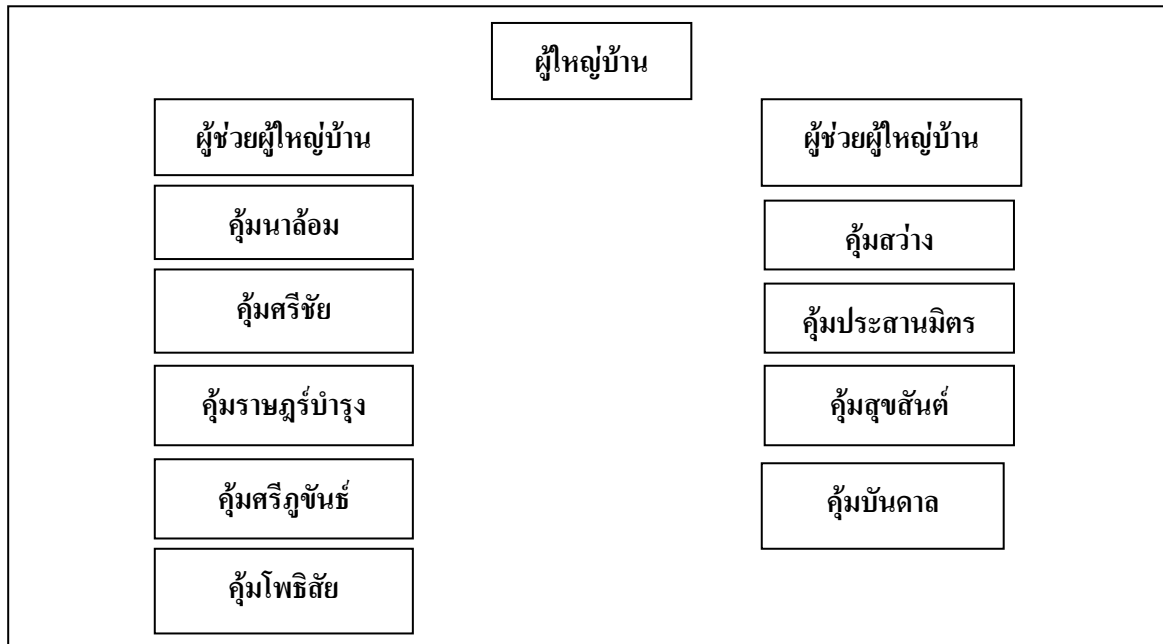
ในปีพ.ศ. 2432 ชาวผู้ไทยบ้านคำเฮ้ (โนนน้ำคำ) ตำบลหนองสูง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหารในปัจจุบัน) อพยพมา 2 ครอบครัว ประมาณ 19 คน โดยมีนายอุปชัย เป็นหัวหน้า ได้มาตั้งอยู่ทางตะวันออกของหมู่บ้านโคกโค้ง ปัจจุบันเรียกชื่อว่า หมู่บ้านทุ่งบักเฒ่า ต่อมาอีก 2 ปี ได้มีชนเผ่ากุลาประมาณ 10 คนอพยพเข้ามาอาศัยร่วมกับชาวบ้าน พวกเขาเหล่านี้ได้นำฝิ่นเข้ามาในหมู่บ้านและมีการปล้นจี้ ชาวบ้านเขตละแวกใกล้เคียง สร้างความเดือดร้อนเป็นอันมาก ทางกรมจึงได้เข้ามาปราบปรามพวกเขา ต้องหลบหนีไป ชาวบ้านจึงได้อพยพกลับถิ่นเดิมคือ บ้านคำเฮ้ บ้านทุ่งบักเฒ่าจึงเป็นบ้านร้าง

ต่อมาในปีพ.ศ. 2499 ชาวบ้านคำเฮ้ที่เคยอาศัยอยู่บ้านทุ่งบักเฒ่าได้รวบรวมพรรคพวกและร่วมกันออกเงินคนละ 1 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตั้งอยู่หมู่บ้านใหม่กับพระยาสุนทรที่มณฑลอุดร ทางกรมให้ชื่อหมู่บ้านใหม่ว่า บ้านโคกโค้งและมีนายเจ้าชิน เป็นผู้ใหญ่บ้านอยู่ได้ 2 ปี ผู้ใหญ่ก็ถูกฆ่าตายและนายกินรีได้เป็นผู้ใหญ่บ้านต่อมา อยู่ได้ 2 ปีมีชาวบ้านได้ล้มป่วยตาย โดยไม่ทราบสาเหตุ

ชาวบ้านจึงได้ตกลงกันอพยพโยกย้ายมาอยู่ทางทิศเหนือ คนละฟากทุ่งนา ซึ่งเป็นที่ตั้งหมู่บ้านปัจจุบันในปีพ.ศ. 2458 ต่อมาในปีพ.ศ. 2477 ได้มีประชาชน 3 หมู่บ้านได้แก่ บ้านโคกโค้ง ห้วยแดงและชุมขี้ยา ได้รับความเดือดร้อนในการติดต่อกับทางราชการ เนื่องจากระยะทางอยู่ไกล จึงได้ตกลงกันขอแยกออกจากอำเภอมุกดาหาร จังหวัดนครพนม(สมัยนั้น) มาขึ้นกับตำบลจุมจัง อำเภอกุฉินารายณ์ ซึ่งตอนนั้นขึ้นอยู่กับจังหวัดมหาสารคาม ต่อมาในปี 2482 จึงได้มีการอนุมัติหมู่บ้านนี้ออกจากจังหวัดมหาสารคามมาขึ้นอยู่กับจังหวัดกาฬสินธุ์จนถึงปัจจุบัน มีนายสีเทอด ไตรชะวงษ์ เป็นผู้ใหญ่บ้าน

3) การปกครอง

หมู่บ้านโคกโก่ง ปัจจุบันมีนายสีเทอด ไตรระวงษ์ เป็นผู้ใหญ่บ้านที่มาจากการเลือกตั้ง มีวาระคราวละ 5 ปี และมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 2 คน ในหมู่บ้านแบ่งการปกครองเป็น 9 กลุ่ม การบริหารงานในหมู่บ้านตามแผนภูมิด้านล่างดังนี้

4) ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

ภาษา ใช้ภาษาผู้ไทย มีลักษณะการออกเสียงและคำศัพท์เฉพาะตัว มีความคล้ายคลึงกับภาษาอีสาน

ศาสนา นับถือศาสนาพุทธ ชาวบ้านพึ่งพาอาศัยแบบเครือญาติ

การแต่งกาย ชาวบ้านมีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวผู้ไทย ส่วนมากเป็นผ้าข้อมลิธรรมชาติและทอมือ เย็บมือ แต่ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปบ้างได้แก่

1) ผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่น ผ้าฝ้ายมัดหมี่ ผ้านาคและมักสวมเครื่องประดับที่เป็นเครื่องเงินหรือสวมสร้อยที่ร้อยเป็นเงินเหรียญ

2) ผู้ชาย นุ่งกางเกงขาสั้น โสร่งหรือผ้าขาวม้า

ปัจจุบันการแต่งกายมีความหลากหลายมากขึ้น ชาวบ้านมีข้อตกลงร่วมกันจะแต่งชุดผู้ไทยทุกวันศุกร์ และในช่วงที่มีการต้อนรับนักท่องเที่ยว

สถาปัตยกรรมบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จากการสังเกตพบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวได้ทุนสูง ก่อสร้างอยู่ซิด ๆ กัน รูปแบบของบ้านเป็นแบบที่พบเห็นได้ทั่วไปในชนบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้ถุนบ้านจะ

ใช้เป็นที่นั่งเล่น จักสานและเก็บของต่าง ๆ ส่วนบนเรือนจะใช้เป็นที่หลับนอน พักอาศัย มักไม่มีห้อง 2 ห้องต่อหลัง มีบางหลังที่ต่อเติมใต้ถุนสูงให้เป็นห้องโดยใช้วัสดุเป็นอิฐฉาบด้วยปูน ไม่มีการล้อมรั้วระหว่างบ้านแต่ละหลัง บ้านเกือบทุกหลังมีขี้วัวอยู่บริเวณบ้าน เพื่อเก็บขี้วัวเปลือกที่ได้จากการทำนา แต่มีบางหลังที่สร้างขี้วัวแยกออกไปต่างหากในบริเวณที่นารอบ ๆ หมู่บ้าน

ประเพณีและความเชื่อพิธีกรรมต่าง ๆ

ประเพณีเดือนสิบสอง บ้านโคกโก่งเป็นหมู่บ้านที่ยังรักษาประเพณีหลายอย่างไว้เหมือนเดิมและมีการสืบทอดกันมาเรื่อย ๆ สำหรับบุญประเพณีที่มีในหมู่บ้าน ได้แก่

1) เดือนอ้าย บุญเข้ากรรม บุญฟ้าป่าในเดือนนี้เป็นบุญที่พระภิกษุสงฆ์เข้ากรรมปฏิบัติธรรม ชาวบ้านจะทำบุญ บริจาครักษาศีล ฟังธรรมเกี่ยวกับการเข้ากรรมของพระภิกษุจนกว่าจะออกจากกรรมแล้วจัดให้มรการเทศน์ตลอดวัน มีการทำฟ้าป่าแล้วนำไปทอดถวายที่วัด เอาผ้าแพร หมอน ป้างจยไปถวาย ตอนกลางคืนมีหนัง หมอลำ เป็นการทำบุญร่วมกันทั้งหมู่บ้าน

2) เดือนยี่ บุญกุ่มข้าวใหญ่หรือบุญกองข้าว เป็นบุญและพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกัน การทำนาหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิต แล้วจะมีการทำบุญกองข้าว โดยนำข้าวใหม่ที่ได้เก็บเกี่ยวได้มาทำบุญ โดยปริมาณข้าวที่นำมาขึ้นอยู่กับแต่ละครัวเรือน ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าทำบุญแบบนี้จะได้กุศลมาก ๆ

3) เดือนสามบุญข้าวจี เป็นอาหารที่ทำได้ง่าย ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ว่างจากการทำนา ชาวบ้านจึงทำบุญด้วยการเอาข้าวเหนียวปั้นเป็นก้อน แล้วปิ้งหุบไข่ นำไปถวายพระ ข้าวจีเป็นอาหารอย่างที่อยู่ในวิถีชีวิตของชาวบ้าน

4) เดือนสี่บุญพระเวส กำหนดงานทำบุญระหว่างเดือนสี่ข้างแรมถึงเดือนห้า มีการเทศมหาชาติ คาถาพันและมีการทำบุญข้าวพันก้อน โดยการเอาข้าวเหนียวมาปั้นเป็นก้อนเล็ก ๆ จำนวนมากไปถวายพระตอนเช้า

5) เดือนห้า บุญสงน้ำ สงกรานต์ มีพิธีรดน้ำพระพุทธรูป พระสงฆ์ ผู้สูงอายุ เครื่องค้ำของคุณ เครื่องรางของขลัง และมีการทำบุญให้ทาน แต่มักไม่ค่อยมีการเล่นสาดน้ำกัน เนื่องจากไม่มีน้ำมากพอที่จะใช้เล่น

6) เดือนหก บุญบั้งไฟ ปัจจุบันไม่มีแล้ว เนื่องจากเป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก แต่จะมีการทำบุญร่วมกันในตำบลกุดหว้าเป็นงานใหญ่ประจำปี

7) เดือนเจ็ด บุญซำชะ (ซำระ) เป็นการทำบุญที่ซำระล้างสิ่งสกปรกต่าง ๆ ทั้งตัวต้นและบ้านเรือนเพื่อไล่สิ่งดีทั้งหลายออกจากตัวและที่อยู่อาศัย ชาวบ้านจะนำขันน้ำมนต์ ฝ่ายผูกแขน หินและทรายไปวัดในตอนกลางคืน พระสงฆ์สวดพระพุทธรมนต์ตอนเช้าไปทำบุญตักบาตร แล้วชาวบ้านนำทรายไปหว่านรอบบ้านและหลังคาเพื่อขับไล่ พร้อมทั้งข่มขูผีร้าย

8) เดือนแปด เข้าพรรษา ชาวบ้านไปสวดมนต์ถือศีล ทำบุญตักบาตร เวียนเทียน

9) เดือนเก้า บุญข้าวประดับดินการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษ รวมทั้งเจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ โดยจะหาเครื่องกินมาห่อใบตองทั้งอาหารคาวหวาน หมากพลู บุหรี่ โดยทำในตอนกลางคืน จะสวดพระชัยมงคลคาถา ชาวบ้านจะแบ่งอาหารที่เตรียมไว้ออกเป็น 4 ส่วน เพื่อเก็บไว้กินในครอบครัว 1 ส่วน ส่วนแบ่งให้เพื่อนบ้าน 1 ส่วน พอเช้ามีจัดส่วนหนึ่งห่อเรียบร้อยวางไว้พื้นดินตามบริเวณวัดเพื่ออุทิศให้ผู้ล่วงลับและนำไปถวายพระในตอนเช้า เชื่อกันว่าญาติที่ตายไปแล้วจะได้รับบุญส่วนนี้

10) เดือนสิบ ห่อข้าวสาก (บุญห่อข้าวใหญ่) ชาวบ้านจะห่อข้าวปลา อาหารแห้ง ขนมผลไม้ รวมทั้งน้ำดื่มรวมกันให้เรียบร้อยแล้วนำไปถวายพระ พระจะเลือกหยิบของในห่อต่าง ๆ พอสมควรที่เหลือจะนำไปแจกจ่าย แบ่งกันรับประทาน ถือว่าเป็นของศักดิ์สิทธิ์

11) เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา มีการทำบุญตักบาตร

12) เดือนสิบสอง บุญกฐินชาวบ้านจะร่วมกันรับกฐิน ซึ่งจะมาจากบ้านอื่น ๆ หรือจากต่างจังหวัด พิธีกรรม ชาวบ้าน โภกโง่งยังคงมีความเชื่อเรื่องผีและวิญญาณอยู่อย่างเหนียวแน่นและยังคงมีพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเหล่านี้อยู่มาก

พิธีเหยา เป็นพิธีที่ใช้รักษาอาการป่วยต่าง ๆ สืบทอดกันมาแต่โบราณ ในพิธีเหยานั้นจะมีหมอเหยาเป็นผู้ประกอบพิธี ทำหน้าที่เป็นสื่อติดต่อระหว่างผีกับผู้ป่วย โดยการถามถึงสาเหตุของการป่วยพร้อมกับหาหนทางแก้ไข ถ้าการเจ็บป่วยครั้งนั้นเชื่อว่าผีทำ หมอเหยาจะให้ผู้ป่วยทำพิธีขอขมาผี ที่ทำให้ตนป่วยไข้หรือทำพิธีเรียกขวัญกลับคืนมา ซึ่งการรักษาวิธีนี้ยังคงได้รับความนิยมในหมู่บ้านและมีการสืบทอดกันเรื่อยมา และบางครั้งจะใช้พิธีเหยาในการทำนายทายทัก ชาวบ้านจะมีพิธีไหว้ผีเหยาอยู่ประจำ

พิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นพิธีหนึ่งที่เป็นการส่งเสริมให้จิตใจสุขสบายและนำมาใช้ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว พิธีนี้จะไม่มีการพราหมณ์มาทำพิธี แต่จะมีการจัดทำบายศรีและผู้หญิงเริ่มรำบายศรีสู่ขวัญ จากนั้นก็จะแจกจ่ายข้าวต้มมัด ไข่ต้มและกล้วยให้กับผู้รับขวัญทุกคนก่อนที่จะผูกด้วยขวัญ ซึ่งผู้ที่มาผูกด้วยขวัญนี้จะเป็นพ่อเฒ่าและแม่เฒ่าของหมู่บ้านและในพิธีสู่ขวัญจะมีการดื่มเหล้าสาโทหรือเรียกว่า เหล้าแกลบ พิธีบายศรีสู่ขวัญครั้งนี้จะทำเมื่อแขกเข้ามาหรือมีคนในหมู่บ้านกลับมาจากต่างถิ่น พิธีนี้เชื่อกันว่าเป็นการเลือกขวัญมาสู่เจ้าของขวัญ ถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญในการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านเช่นเดียวกับคนอีสาน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เอสโคลา (Escola, 1980) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการได้รับการฝึกด้านสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดของนักเรียนที่เรียนภาษาเยอรมันในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รัฐแมริแลนด์ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบการฟังและการพูดของ

นักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการฝึก แสดงว่า การฝึกสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนนที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกสมรรถภาพในการใช้ภาษาในการสื่อสารนั้นมีส่วนทำให้การพัฒนาด้านการฟังและการพูดของนักเรียนดีขึ้น

วาซัน(Vasan, 1994) ได้ทำการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) กรณีศึกษาองค์กรธุรกิจในประเทศมาเลเซีย โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในบริษัทซาปุตา (Sapura) พบว่า ในภาคธุรกิจการใช้ภาษา ซึ่งแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาในกลุ่มธุรกิจโดยเฉพาะ ในปัจจุบันเทคโนโลยีทางการสื่อสารเช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานเป็นอย่างมาก ผู้ปฏิบัติงานใหม่จึงต้องเรียนรู้ภาษาที่ใช้ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องศึกษาภาษาที่ใช้รวมถึงวัฒนธรรมในองค์กรและพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจ โดยใช้บริบทที่ใช้ในงานจริง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและจุดประสงค์ขององค์กร ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนจดหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น

เกรบและสโตลเลอร์ (Grabe; & Stoller, 1997) ได้ทำการวิจัยหลายโปรแกรมทั้งกับผู้เรียนภาษาเดียวและระบบสองภาษา พบว่า การสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาได้เพิ่มแรงจูงใจและระดับความสนใจ และเป็นการเพิ่มโอกาสในการทำงาน การสอนโดยเน้นเนื้อหา และยังสามารถคัดแปลงเพื่อใช้สร้างหลักสูตรและกิจกรรม ทั้งยังสามารถนำมาปรับให้เข้ากันกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนได้

2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

หนึ่งฤทัย พุกยาศิลป์ (2548) การศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว เขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการและเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาด้านเนื้อหาสาระด้านทักษะ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานตำรวจท่องเที่ยวและจำนวนครั้งในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านพบว่า ด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านทักษะการเขียนและด้านเนื้อหาสาระไม่แตกต่างกัน 4. ตำรวจท่องเที่ยว ที่ได้รับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาความสามารถด้านทักษะอังกฤษในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะด้าน พบว่า ด้านทักษะการพูดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ส่วนด้านทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และด้านเนื้อหาสาระไม่แตกต่างกัน

5. หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจท่องเที่ยว ที่ได้รับการพัฒนาแล้วต้องมีการเพิ่มในเนื้อหาสำคัญหลายประการทั้ง 4 ทักษะ

ชูลีพร เพียรช่าง (2544) ได้ศึกษาผลการฝึกอบรมครู เรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ของครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซ็นโยเซฟคอนเวนต์พบว่าครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในการสอนทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถสร้าง และจัดกิจกรรมการพูด อย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับมาก

เพ็ญแข วงษ์สุริยา (2546) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยี วิทยาเขตสกลนครพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถในการ ฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงมีความสามารถเพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ร้อยกรอง ตูลานันท์ (2547) ได้ศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลอง สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ระหว่างกลุ่มควบคุมและ กลุ่มทดลองพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในด้านต่างๆของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งใช้หลักสูตรปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และการประเมินตนเองด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์และคณะ (2550) ทำการวิจัยโครงการศึกษาภาพด้านการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของภาคีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน บนพื้นที่เกาะช้าง เพื่อประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้มาเยือน และเป็นการปรับปรุงคุณภาพชีวิต โดยความร่วมมือของหลายๆฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ สรุปได้ว่าโดยภาพรวมพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ภาคีต้องการได้รับการพัฒนาและส่งเสริมมากที่สุดคือทักษะด้านการพูด โดยต้องการหัวข้อที่เกี่ยวกับงานที่ทำอยู่เพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยภาคีเห็นว่าไม่จำกัดว่าเป็นหน่วยงานใดที่ต้องรับผิดชอบอาจเป็นสาเหตุจากการที่ภาคี มุ่งจะพัฒนาตนเองให้สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้และตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้จากข้อมูลดังกล่าว เราจะเห็นได้ว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยวยังไม่ประสบผลดีเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินงานอย่างจริงจังนอกจากนี้ ผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวมีมากมายมหาศาลและเกี่ยวข้องอยู่กับบุคคลหลายฝ่าย ดังนั้นถ้าเราหันกลับมามองคุณโยบายในการปฏิบัติงานของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวซึ่ง มีนโยบายหลักอยู่ 7 ด้านด้าน

ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยตรงก็คือด้านที่ 1 และด้านที่ 4 คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว(ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม) และด้านการให้บริการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและประชาชนจากสถิติคดีอาญาที่วราขอาณัติ ปีพ.ศ. 2550 อัตราคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ คดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ เกิดขึ้น 39, 461คดี และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 73,068 คดี เป็นสถิติที่ค่อนข้างสูงหากเกิดขึ้นต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแล้ว ย่อมกระทบต่อการท่องเที่ยวไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

อัญชลี อติแพทย์.(2554) การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (2) ศึกษาสาเหตุและผลกระทบของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (3) สร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (In-depth Interview Semi-structure) โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาจำนวน 15 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 15 คนและผู้ให้บริการจำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คนแล้ววิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหาหลักๆ คือ ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ตามสาระที่ต้องการจะสื่อสาร (2) สาเหตุเกิดจากผู้ให้บริการส่วนมากมีอายุสูงจำไม่ค่อยได้เรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยว จึงควรเป็นสื่อบทเรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ในลักษณะของสมุดพกพาที่มีรูปภาพ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านตามความต้องการของผู้ให้บริการและหน้าบันทึกคำศัพท์ที่ผู้ใช้พบใหม่ แล้วหาความหมายเอง โดยผ่านการฝึกอบรมการใช้ก่อนแล้วนำไปใช้เอง นอกจากนี้ป้ายบอกสถานที่สำคัญของชุมชนที่จัดทำเป็นภาษาอังกฤษก็เป็นรูปแบบการเรียนรู้ส่วนหนึ่งที่ให้ความรู้แก่ผู้ให้บริการได้เช่นกัน ความรู้ภาษาอังกฤษน้อยขาดความต่อเนื่องในการใช้ไม่สนใจที่จะฝึกฝน อายุและไม่มั่นใจ ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวคือนักท่องเที่ยวไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ให้บริการขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าผลิตภัณฑ์และข้อมูลที่สำคัญของชุมชน (3) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยว จึงควรเป็นสื่อบทเรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ในลักษณะของสมุดพกพาที่มีรูปภาพ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านตามความต้องการของผู้ให้บริการ และหน้าบันทึกคำศัพท์ที่ผู้ใช้พบใหม่ แล้วหาความหมายเอง โดยผ่านการฝึกอบรมการใช้ก่อนแล้วนำไปใช้เอง นอกจากนี้ป้ายบอกสถานที่

สำคัญๆ ของชุมชน ที่จัดทำเป็นภาษาอังกฤษก็เป็นรูปแบบการเรียนรู้ส่วนหนึ่งที่ทำให้ความรู้แก่ผู้ให้บริการได้เช่นกัน

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางภาษาในการสื่อสาร เป็นแนวทางที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบฝึกการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ หมู่บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผลการวิจัยจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพของประชาชนในชุมชนและผู้เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นนั้น ๆ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ขอบเขตของการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.4 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโก้ ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ชุมชนหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทย บ้านโลกโก้ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เข้าร่วม โครงการหมู่บ้านแบบโฮมสเตย์จำนวน 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มชุมชนหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทย บ้านโลกโก้ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตัวแทนในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 30 คนในจำนวน 30 หลังคาเรือน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนมกราคม 2555 ถึงเดือนมิถุนายน 2555 และได้ดำเนินการทดลองใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง การทดลองใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษครั้งนี้ได้จัดขึ้นที่หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโก้ ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ในเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2555 หลังจากทำการทดลองใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คณะผู้วิจัยนำบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไปถ่ายทอดให้แก่

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโก้ ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ในเดือนพฤษภาคม 2555

3.1.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ มีรายละเอียดดังนี้

1. บทเรียนที่ 1 : Welcoming Tourists to Home Stay, Kok Kong Village
2. บทเรียนที่ 2 : Accommodation in Home Stay, Kok Kong Village
3. บทเรียนที่ 3 : Local Food in Home Stay, Kok Kong Village
4. บทเรียนที่ 4 : Tourist Attractions in Home stay, Kok Kong Village
5. บทเรียนที่ 5 : Phu Thai Culture in Home Stay, Kok Kong village

3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ดังนี้

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้สร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษคือ แบบสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จำนวน 5 บทเรียน

3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.4. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษคือ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.3.1 การสร้างบทเรียนสำหรับใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 5 บทเรียน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการศึกษาจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย โดยการสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ การสำรวจความต้องการของกลุ่มประชากร (Needs Analysis)

คือ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์และได้รับคำแนะนำจากคุณลุงพร อัฐนาค ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทโคกโก่ง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. การสำรวจความต้องการของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาที่ต้องการในการฝึกอบรม เพื่อนำมาออกแบบเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

3. ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ประมวลสถานการณ์ที่กลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จะต้องพบในขณะนี้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทโคกโก่ง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4. ดำเนินการสร้างบทเรียน ซึ่งเน้นทักษะการฟังและพูดเพื่อการสื่อสาร โดยคำนึงถึงสถานการณ์ และความต้องการของกลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ในขณะที่ยังมีนักท่องเที่ยว จากการสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์และคำแนะนำของคือ คุณลุงพร อัฐนาค จากนั้นคณะผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาของบทเรียน วิธีการและกิจกรรมการสอน โดยใช้หลักการการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) โดยจำลองจากสถานการณ์จริงรวมทั้งสื่อการสอนจากเอกสารการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและได้คัดเลือกบทเรียนจากหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โปรแกรมฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางและปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้จากสถานการณ์จริง คณะผู้วิจัยจึงได้สร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการใช้งานจริง

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบ
3. วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน
4. สร้างแบบทดสอบวัดผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยครอบคลุมเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย จำนวน 50 ข้อ
ใช้จริง 40 ข้อ

5. สร้างแบบประเมินผลความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

3.4 วิธีการในการดำเนินการวิจัย

การทดลองการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษครั้งนี้ใช้รูปแบบแผนการทดลอง One Group Pre-test – Post-test Design ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลองโดยการฝึกอบรม	T1	X	T2

เมื่อ	T1	หมายถึง	การทดสอบก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Pre-test)
	T2	หมายถึง	การทดสอบหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Post-test)
	X	หมายถึง	การฝึกอบรมโดยใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้อธิบายชี้แจงทำความเข้าใจความตกลงกับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระยะเวลาและวิธีการในดำเนินการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.5.1 ทำการเก็บข้อมูลก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำคะแนนที่ได้เป็นค่าคะแนนก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.5.2 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.5.3 หลังจากพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 5 บทเรียน ให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทำแบบทดสอบวัดผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ

3.5.4 แจกแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับของ 'ไลเคอร์ท' (Likert scale) จำนวน 14 ข้อ โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นปานกลาง

2	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบคำถามปลายเปิด ให้ผู้รับการฝึกอบรมเขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3.5.5. ทำการตรวจผลคะแนนการทำแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม แลวนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร t – test แบบ Dependent Samples

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1. สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (percentage)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{จำนวนชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทั้งหมด}$$

2. ค่าเฉลี่ย (X) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ในกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ข้อมูลแต่ละตัว
X ²	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เพื่อเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตร t – test แบบ Dependent Samples .

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยรายคู่
$\sum D$	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนก่อน – หลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษรายคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนกำลังสองของความแตกต่างคะแนนก่อน หลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษรายคู่กำลังสอง
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการใช้ภาษาอังกฤษในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลของการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 4.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 4.2 ผลการแสดงระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 4.3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ดังนี้

1. ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาชุดบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำชุดบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. สัมภาษณ์ประวัติความเป็นมา สภาพทั่วไป วิถีชีวิต วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และเนื้อหาที่ต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการสอบถามและสัมภาษณ์ความต้องการเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในหัวข้อใดมากที่สุด เรียงลำดับตามความต้องการจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป มีดังนี้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	10	33.33
หญิง	20	66.67
2. อายุ		
อายุระหว่าง 16-25 ปี	8	26.67
อายุระหว่าง 26-35 ปี	2	6.67

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป มีดังนี้ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อายุระหว่าง 36-45 ปี	15	50.00
อายุ 46 ปีขึ้นไป	5	16.66
3. วุฒิการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	13	43.34
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	10	33.33
ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	13.33
ระดับปริญญาตรี	3	10.00
4. ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เคยเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่		
เคยเรียน	30	100
ไม่เคยเรียน	-	-
5. ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ		
1 - 5 ปี	13	43.33
6 - 10 ปี	14	46.67
10 ปีขึ้นไป	3	10.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า 1 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 66.67 เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เป็นกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 36-45 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อายุ 46 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 16.66 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อายุระหว่าง 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.67 และชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อายุระหว่าง 26-35 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ จำแนกตามระดับวุฒิการศึกษาพบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.34 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

คิดเป็นร้อยละ 13.33 และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.00 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยเรียนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 100 และชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด 6–10 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมา ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ 1–5 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.33 และชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ 10 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

ตารางที่ 2 แสดงความต้องการหัวข้อภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเนื้อหาที่ต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีดังนี้

หัวข้อ	เนื้อหาที่ต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฯ	จำนวน (N = 30)	ร้อยละ	ลำดับที่
1.	การต้อนรับนักท่องเที่ยว	30	100	1
2.	แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	26	86.67	3
3.	ประเพณีและวัฒนธรรม	24	80	5
4.	อาหารท้องถิ่น	24	80	5
5.	การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์	28	93.33	2
6.	การแสดงพื้นบ้าน	25	83.33	4
7.	สถานการณ์ที่เป็นบริบทในบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	23	76.67	6

จากตารางที่ 2 พบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทั้งหมดต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเรื่อง การต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 การแสดงและการละเล่นพื้นบ้านจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ประเพณีและวัฒนธรรมจำนวน

และอาหารท้องถิ่นจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80 สถานการณ์ที่เป็นบริบทในบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 4.2 ผลการแสดงระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโค้ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

แสดงระดับผลการแสดงระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโค้ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโค้ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

หัวข้อ	เนื้อหาที่ต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฯ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									ค่า IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1			ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2			ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3			
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1	
1.	การต้อนรับนักท่องเที่ยว	1			1			1			1
2.	แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้าน โฮมสเตย์ บ้านโคกโค้ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	1			1			1			1
3.	ประเพณีและวัฒนธรรม	1			1			1			1
4.	อาหารท้องถิ่น	1			1			1			1
5.	การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์	1			1			1			1
6.	การแสดงพื้นบ้าน		1			1		1			-1
7.	สถานการณ์ที่เป็นบริบทในบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	1			1			1			1

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1 ยกเว้นข้อที่ 6 เรื่อง การแสดงพื้นบ้าน ซึ่งมีค่าเท่ากับ -1 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหัวข้อที่ 6 ไม่เหมาะสม

ที่จะนำมาพัฒนาบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและหัวข้อที่ 1 -5 และหัวข้อที่ 7 มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4.3 การวิเคราะห์ความสามารถในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความสามารถในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความสามารถในการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	30	40	24.36	2.02	27.57
หลังการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	30	40	31.10	1.97	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนความสามารถในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 31.10$, S.D. = 1.97) ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 24.36$, S.D. = 2.02) สรุปได้ว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่ได้รับการพัฒนา

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสามารถในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโถ่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโถ่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ปรากฏผลในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้าน โฮมสเตย์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโลกโถ่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

รายการประเมินความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1.เนื้อหาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับสภาพลักษณะการนำไปใช้จริง	4.00	0.80	มาก
2.เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น	4.31	0.39	มาก
3.เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.20	0.69	มาก
4.เนื้อหาช่วยให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง	4.15	0.76	มาก
5.บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.47	4.50	มาก
6.วิทยากรสอนตรงตามเนื้อหา	4.40	0.94	มาก
7.วิทยากรมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดชัดเจน	4.50	0.82	มาก

ตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ (ต่อ)

รายการประเมินความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
8.บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.47	4.50	มาก
9.วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.60	0.75	มากที่สุด
10.สื่อและอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม	3.90	0.91	มาก
11. วิทยากรจัดสื่อได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา	4.10	0.85	มาก
12.ระยะเวลาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเหมาะสม	4.10	0.85	มาก
13. ท่านได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.67	0.23	มากที่สุด
14.ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง	4.58	0.19	มากที่สุด
ความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวม	4.60	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$, S.D = 0.48) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทุกคนมีความคิดเห็นว่า

ได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D = 0.23) รองลงมาคือ วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.60$, S.D = 0.75) ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง ($\bar{X} = 4.58$, S.D = 0.19) วิทยากรมีวิธีการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์อย่างน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.55$, S.D = 0.82) วิทยากรมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดชัดเจน ($\bar{X} = 4.50$, S.D = 0.19) บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.47$, S.D = 0.50) วิทยากรสอนตรงตามเนื้อหา ($\bar{X} = 4.40$, S.D = 0.94)

เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.31$, S.D = 0.39) เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.20$, S.D = 0.69) เนื้อหาช่วยให้ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์สามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง ($\bar{X} = 4.15$, S.D = 0.76) วิทยากรจัดสื่อได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา ระยะเวลาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเหมาะสม ($\bar{X} = 4.10$, S.D = 0.85) เนื้อหาในการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสอดคล้องกับสภาพลักษณะการนำไปใช้จริง ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.80) สื่อและอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม $\bar{X} = 3.90$, S.D = 0.91)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีขั้นตอนการสรุปดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 .สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 66.67 เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อายุระหว่าง 36-45 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.67 และชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีจำนวนน้อยที่สุดอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.67 จำแนกตามระดับวุฒิการศึกษาพบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.34 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 33.33 และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.00 ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทั้งหมดเคยเรียนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 100 และชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมา ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.33 และชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ 10 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

5.1.2 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนบ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทั้งหมดต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาเรื่อง การต้อนรับนักท่องเที่ยว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์

จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 การแสดงและการละเล่นพื้นบ้านจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ประเพณีและวัฒนธรรมจำนวนและอาหารท้องถิ่นจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80 สถานการณ์ที่เป็นบริบทในบทรสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ตามลำดับ

5.1.3 ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1 ในหัวข้อที่ 1 -5 และหัวข้อที่ 7 ที่มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

5.1.4 ความสามารถการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$, S.D = 0.48) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทุกคนมีความคิดเห็นว่า ได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, S.D = 0.23) รองลงมาคือ วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.60$, S.D = 0.75) ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง ($\bar{x} = 4.58$, S.D = 0.19) วิทยากรมีวิธีการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อย่างน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.55$, S.D = 0.82) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สื่อและอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.90$, S.D = 0.91)

5.2 .อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ประสบความสำเร็จ ดังจะได้เห็นเห็นว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความรู้และความสามารถของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในครั้งนี้ มาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

5.2.1 .การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์สนองความต้องการและมีความจำเป็นสำหรับชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์ในการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความต้องการ (Need Analysis) ในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์ต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะมีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการพูดและการฟัง ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์มีความตั้งใจ การดีหรือร้นและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะสนองความต้องการของชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์สอดคล้องกับสายฝน ทรงเสียงไชย (2544) กล่าวไว้ว่า การฝึกอบรมจะต้องศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการที่แท้จริงของบุคลากรเพื่อหาความต้องการฝึกอบรม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดหัวข้อและจุดประสงค์ของการฝึกอบรม จากการสอบถามความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์พบว่า ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์ทุกคนมีความคิดเห็นว่าจะได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, S.D = 0.23) จึงส่งผลให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จ

5.2.2 ความสามารถในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์ได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีสาเหตุจากปัจจัยต่อไปนี้

1. บทเรียนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นในหมู่บ้าน โสมสเคย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณีและวัฒนธรรม อาหารในท้องถิ่น รวมทั้งเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับต้อนรับและให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์มีความคุ้นเคยเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาของบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโพสท์และราเท็ด (Post and Rathet, 1996) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศ การใช้สื่อในการเรียนการสอนเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย มีผลทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่มีความคุ้นเคยและผู้เรียนได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาที่สองเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ง่ายยิ่งขึ้น

2. จากการประเมินความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้าน โสมสเคย์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$, S.D = 0.48) กล่าวคือ โดยภาพรวมของบทเรียนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการและมีความเหมาะสมกับ

ความรู้และความสามารถของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ซึ่งชุมชนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไปปรับใช้กับสถานการณ์จริงและสอดคล้องกับบริบทของชุมชนได้เป็นอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.3.1 ในดำเนินการวิจัย ควรเลือกชุมชนที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเป็นประโยชน์กับชุมชนนั้นจริง จึงจะได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในชุมชน

5.3.2 ควรมีการจัดพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีระยะเวลาจำกัดและพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อยู่ในระดับที่จะต้องปรับปรุง ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับเบื้องต้นเท่านั้น

5.3.3 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควรเน้นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้จริงและเนื้อหาที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจะต้องให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นให้มากที่สุด

5.3.4 ควรมีการติดตามผลการหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ตามสถานการณ์และบริบทของท้องถิ่น

5.3.5 ถ้าได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยในครั้งต่อไป จะนำผลการวิจัยไปใช้และขยายผลกับชุมชนอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับชุมชนที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พศ. 2550-2554)**
- จริญญา เจริญสุกใสและสุวัฒน์ จุฑากรณ์. (2544). หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เอกสารการสอน ชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2528). การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชุนหเดช พรหมเสรณีและคณะ. (2547). รายงานฉบับสมบูรณ์แผนปฏิบัติการกิจกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: บริษัทออร์แพลนนิ่งแอนด์ดีเวลลอปเม้นท์.
- ชูลีพร เพียรช่าง. (2544). ศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ชูลีพร ชูชาติ. (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ชูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- นภาเพ็ญ สุดใจ. (2536). การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวและของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ ฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์และคณะ. (2550). โครงการศึกษาภาพด้านการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของภาคที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน บนพื้นที่เกาะช้าง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นักรบ ระวีการณ์และคณะ. (2545). คุณลักษณะที่พึงสัมพันธ์วัฒนธรรมชนบท. ค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2555 จาก [http:// www.stou.ac.th/ToursimAchieve/](http://www.stou.ac.th/ToursimAchieve/)
- นัยนา ทองศรีเกตุ. (2528). ความพร้อมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ในการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการทางธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในจังหวัดภาคใต้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. *จุลสารการท่องเที่ยว*. 15(220) : 33-36
- ปิยนารถ พิภทองพรรณ. (2532). *ภาษาอังกฤษกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. ภาษาปริทัศน์. 10 : หน้า 34-43.
- พิรศักดิ์ วรสุนทโรสถและคณะ. (2545). รายงานฉบับสมบูรณ์ : กรณีศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ตรัง สตูลและพัทลุง. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พัชรี นฤนาถเสนีย์. (2532). การติดตามผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาชีพของนายร้อยตำรวจประจำกองตรวจคนเข้าเมือง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล
- รัฐทิศา หิรัณยาหาด. (2544). แนวทางการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพหมู่บ้านวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว. *กรณีศึกษาบ้านหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรางคณา พุ่มจิ้น. (2544). ปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ขับขี่ทัวร์สามล้อในจังหวัดพิษณุโลก. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตมหาวิทยาลัย วิจัยบำรุงศรี*. (2542). รูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับอุดมศึกษาไทย : *กรณีศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก*. พิษณุโลก : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก
- วันเพ็ญ เขตทองคำ. (2548). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาการฟังและการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรมโรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจปรเมรุทัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ร้อยกรอง ตูลานันท์. (2547). ผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน. *ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ละยาศรี หุณจนะเสวี. (2534). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย*. กรุงเทพฯ ฯ : ม.ป.ท.
- ศิริ ฮามสุโพธิ์. (2543). *สังคมวิทยาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- ศูนย์วิจัยป่าไม้. (2540). **คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์. (2544). **รายงานวิจัยเพลงกล่อมเด็กอีสาน**. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- สุพัทธา วิชัยประเสริฐกุล. (2545). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต (การวางผังเมือง)**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์. (2535). **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2539). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุมิตร อังวัฒนกุล. (2535). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพันธ์ กุศลส่ง.(2543).**การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับการจัดกิจกรรมกลุ่ม สัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือสอนครู**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2548). **มาตรฐาน Home stay**. ค้นเมื่อ 30 เมษายน 2554 จาก <http://www.tourism.go.th/articlephp?d=291>
- สงศรี วงษ์เวช. (2545). **รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำโขง**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- หนึ่งฤทัย พุกษาศิลป์ (2548) **การศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว เขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง**. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อัญชลี อติแพทย์. (2554). **รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม**. วารสารวิจัยและพัฒนา 3 : p 34 -43
- อาภัสรา ชินวรรณ. (2548). **มิติเพื่อการพัฒนาภาษา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ** : กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำรา เอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อุดร วงษ์ทับทิม. (2545). **การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมชุมชนบ้านทรายขาวและบ้านแม่ปิง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)**.

- Asher, J.J. (1983). **Learning Another Language through Action** 2nd ed Los Gatos Calif: Sky Production
- Bawcom, Linda. (1995). **Designing an Advanced Speaking Course : English Teaching Forum.** 33(1) : p. 41–43.
- Brown, H.D. (2000). **Teaching by Principles: an Interactive Approach to Language Pedagogy.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents
- Burkart & Medlink (1981). **Tourism: Past, Present and Future.** 2nd ed . Oxford: Butterworth-Hienemann.
- Burns, A., & Joyce, H. (1997). **Focus on speaking. Sydney: National Center for English Language Teaching and Research.**
- Byrne, Donn. (1987). **Teaching Oral English.** Singapore : Longman
- Chuck Y Gee. (1997). **International Tourism : A Global Perspective.** World Tourism Organization : Madrid, Spain.
- Collier and Hardaway. (1997). **Principle of Tourism.** Auckland : Longman Paul Ltd.
- Fennell, David A.(1999). **Ecotourism an Introduction.** London : Rutledge.
- Gardner, T. and McArthur S. (1994). **Guided Nature Based Tourism in Tasmania Forests ; Trends Constraints and Implications.** Tasmania : Forestry Tasmania. 81 p.
- Grabe, William and Stoller, Fredrica L. (1997). **Content-based Instruction : Research Foundations. The Content-Based Classroom Prespective on Integrating Language and Content.** New York : Addison Wesley Longman Publishing Company
- Harmer, J. (2001). **The Practice English Language Teaching.** 3rd ed. Harlow: Longman
- Harris, D.(1969). **Testing English as a Second Language.** New York: McGraw.
- Hector Ceballos-Lascurain. (1991). **Tourism, ecotourism and protected areas.** 2(3) : p 31-35
- Hutchinson, Tom and Waters, Alan.(1990). **English for Specific Purposes.** 5th ed. New York : Cambridge University Press.
- Hymes, D. (1979). **The Communicative Approach to Language Teaching.** Oxford : Oxford University Press.
- Jones, G.M. (1990). **ESP Textbooks : Do They Really Exist?. English for Specific Purpose.** 9 : p.89-93
- Johnson, K (1982). **Communicative Syllabus Design and Methodology.** Oxford : Pergamum Press

- Johnson, K & Morrow, K. (1986). **Principles of Communicative Methodology in Communication in the Classroom**. Hong Kong : Longman-Hill.
- Krashen, D. (1985). **The Input Hypothesis** . London: Longman
- Lickorish, Leonard J. and Jenkins, Carson L. (1997). **An Introduction to Tourism**. East Killbride : Thomsson Ltd.
- Littlewood, W. (2000). **Communicative Language Teaching: An Introduction**. Beijing : Cambridge University
- Mendelsohn, J. (1995) **A guide for the Teaching of Second Language Listening**. San Diego, Calif. : Dominie
- Richard, J.C, .Ridgersm T, S, (2005). **Approaches and Method in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rubin Juan.(1995). **A Guide for the Teaching of Second Language Listening**. San Diego, Calif : Dominie
- Savignon, Sandra J. **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice: Texts and Context in Second Language Learning**. New York : McGraw-Hill.
- Scott, Roger. (1981). **Communication in the Classroom**. Ed. By Keith Johnson and Keith Morrow. Longman
- Snow, M. A.& Brinton, D. M. (1997). **Content-Based Classroom Perspectives on Integrating Language and Content**. New York : Longman
- Taylor, B.P. (1983). **Teaching ESL : Incorporation and Communicative Student- Centered Component**. TESOL Quarterly. (1) : p 69 – 87
- Vasan, M. (1994).**Teaching English for Special Purposes: A Case Study of a Malaysian Business Organization Language Centre University of Malaya, Malaysia, Issues in Educational Research**, 4(1): 35 – 47.
- Williams Warrens. (1995). **Teaching English as a Second Language**. London : Longman

ภาคผนวก

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพ
การท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลลาดหญ้า อำเภอคูเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า
อำเภอภูพานิราลัย จังหวัดกาฬสินธุ์

**แบบสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า
อำเภอภูมินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์**

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูมินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

A Development of Communicative English Skills for Tourism for Homestay

Community Kok Khong Village, Kudwa Sub district, Kuchinarai District, Kalasin

วัตถุประสงค์ การสร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับชุมชน หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูมินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ขอบเขตเนื้อหาในบทเรียน

วัตถุประสงค์ของบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

เพื่อให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความรู้ ความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนพื้นฐานในการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน ซึ่งจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการค้นคว้าเนื้อหาสาระด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในสถานการณ์จริง

ตอนที่ 1: แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านเพียงคำตอบเดียว และ/หรือ กรอกข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 16 - 25

ปี

2.2 26 - 35 ปี

2.3 36 - 45

ปี

2.4 45 ปีขึ้นไป

3. วุฒิกการศึกษาสูงสุด

- 3.1 ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น
- 3.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- 3.3 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- 3.4 ระดับปริญญาตรี

4. ชุมชนหมู่บ้าน โฮมสเตย์เคยเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

- 4.1 ไม่เคยเรียน
- 4.2 เคยเรียน

5. ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

- 5.1 1 - 5 ปี
- 5.2 6 - 10 ปี
- 5.3 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามในประเด็นและรายละเอียดของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในตารางที่ช่องระดับความต้องการของท่านหรือกรอกข้อเสนอแนะเพิ่มเติมความคิดเห็นในช่องที่กำหนดให้

หัวข้อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ระดับความต้องการ		
	ต้องการมาก	ต้องการ	ไม่ต้องการ
1.การต้อนรับนักท่องเที่ยว			
2.แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้าน โฮมสเตย์ บ้านโลกโอง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัด กาฬสินธุ์			
3. วัฒนธรรมหมู่บ้าน โฮมสเตย์			
4. อาหารท้องถิ่น			
5. การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์			
6. การแสดงพื้นบ้าน			
7. สถานการณ์ที่เป็นบริบทในบพสพทที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวในท้องถิ่น			

ตอนที่ 3 การสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่แสดงระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการพัฒนาทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

- 5 หมายถึง ดีมากหรือเห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง ดีหรือเห็นด้วยมาก
3 หมายถึง ปานกลางหรือ เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง ควรปรับปรุงหรือ เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง ควรปรับปรุงอย่างยิ่งหรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับสภาพ ลักษณะการนำไปใช้จริง					
2	เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับ บริบทท้องถิ่น					
3	เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะและ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร					
4	เนื้อหาช่วยให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ สามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไป ใช้ได้จริง					
5	บทเรียนมีความเหมาะสมกับการ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
6	วิทยากรสอนตรงตามเนื้อหา					
7	วิทยากรมีทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษด้านการพูดชัดเจน					

ตอนที่ 3 การสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8	บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
9	วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
10	10.สื่อและอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม					
11	วิทยากรจัดสื่อ ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา					
12	ระยะเวลาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเหมาะสม					
13	ท่านได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
14	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง					

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

บ้านโคกโก่ง ตำบลลาดหญ้า อำเภอคูฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

แบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้ประเมินก่อนและหลังการใช้บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลลาดหญ้า อำเภอคูฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ

คำชี้แจง

Direction : Choose the best answer (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด)

1. At 6.00 am, we say “ _____ ” to greet each other.

a. Good morning	b. Good afternoon
c. Good evening	d. Goodbye

2. สมคิด (Somkid) เป็นชาวบ้านชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พบกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคือ

Mr. Smith ครั้งแรก การทักทายครั้งแรกควรพูดอย่างไร

a. Smith : Hi, Nice to meet you.	b. Smith : Hello, I'm John Smith
Somkid : Nice to meet you too.	Somkid : I'm Somkid Wisetsri. Glad to meet you
c. Smith : Hi, how are you ?	d. Smith : Hello, how do you do ?
Somkid : Hi, how are you ?	Somkid : Hello, how do you do?

3. A : Good morning. My name is Kaisri Chairit.

B : My name is Jim More

a. Hey!	b. Hi	c. Good morning	d. How are you?

4. At home stay

Villager : Good afternoon, sir,?

Tourist: Good afternoon, I want to get more information about home stay,
where can I have for my two days holiday with my friends?

a. No, I'm not. I'm too busy.	b. Just fine , thanks.
c. Can I help you ?	d. How have you been?

12. Foreigner : Thanks so much for your kindness.

Villager :

a. Certainly, sir/ madam.	b. You're welcome.
c. Good bye.	d. That's too bad.

13. What kind of the home stay is it?

a. It's Thai style.	b. It's Isan style.
c. It's European style.	d. It's mixed Thai and Isan style.

14. Excuse me, could you tell me something about homestay, Kok Khong village ?

- a. I don't know.
- b. It has famous cultural village, Phu Thai lifestyle, performance, waterfall and ancient place.
- c. It has nothing to visit.
- d. There are important places to visit.

15. Villager : _____

Foreigner : I 'd like to make reservation.

a. Can I help you, sir ?	b. What would you like to do?
c. What do you want ?	d. What do you want ?

16. Villager : _____

Foreigner : I'm looking for some accommodation..

- a. There are some facilities in home stay
- b. It included breakfast
- c. There are many styles house in home stay. Thai style, Isan style and Western styles.
- d. It's about 1,200 baht per night per person

17. Villager : _____

Foreigner : I prefer Isan Style.

a. What kind of house do you prefer ?	b. What are you interested in ?
c. How much is it ?	d. How about you ?

18. Foreigner : I'm looking for some accommodation..

Villager : _____

- a. There are some facilities in home stay
- b. It included breakfast
- c. There are many styles house in home stay. Thai style, Isan style and Western styles.
- d. It's about 1,200 baht per night per

19. Foreigner : How much does it cost ?

Villager : _____

- a. There are some facilities in home stay
- b. It's about 700 baht per night per person including breakfast.
- c. There are many styles house in home stay. Thai style, Isan style and Western styles.
- d. It's about one hour and a half.

20. What is it called ?

- a. It's chicken coconut soup
- b. It's fish and vegetables in hot spicy soup
- c. It's soup with chicken and vegetables
- d. It's minced pork salad with lime juice

21. What is it called?

- a. Steamed fish
- b. Bamboo shoot Salad with pickled
- c. Minced pork salad with lime juice
- d. Papaya salad

23. What is papaya salad made from?
- It consists of coconut milk, galangal, kaffir lime leaves, lemon grass and chilli paste as well as fresh chillies
 - It consists of papaya, tomato, yard long beans and chilli with fresh sauce and lemon juice.
 - It's consists of dried shrimp paste, chilli and palm sugar.
 - It's consists of vegetable and grilled chicken.
24. You:
- Tourist : I'd like fried fish and papaya salad.
- What would you like to order?
 - Do you like local food?
 - Would you like fried fish?
 - What can I do for you, Paul?
25. Tourist : I'd like to try some local food. What would you recommend?
- You :.....
- I should try spicy food
 - Babecued chicken and Papaya salad
 - It's spicy food.
 - I think you'd like local food
26. What is Khao Niew called in English?
- rice
 - local food
 - noodles
 - sticky rice.
27. Kok Khong village is located in.....
- Kichinarai district, Kalasin province
 - Kichinarai district, Mukdahan province
 - Somdet district, Kalasin province
 - Somdet district, Mukdahan province
28. Where is homestay, Kok Khong village?
- It is north of Bangkok.
 - It is west of Petchaburi.
 - It is south of Bangkok.
 - It is east of Ranong.
29. How can you give the direction to homestay, Kok Khong village . ?
- It' near Mukdahan province.
 - It's about 90 kilometers from Kalasin. You can drive along Kuchinarai district – Mukdahan province.
 - It' about one hour and thirty minutes to homestay, Kok Khong village
 - It's far from Mukdahan

30. What is Phu Pha Wua?

- a. A temple b. A Cave c. A Dam d. A Waterfall

31. Tourist : Excuse me, can you tell me the best way to home stay village?

You : _____

- a. You can take home stay village about one hour and half.
 b. It depends, you can drive by car or take a bus to home stay village.
 c. It's far from here.
 d. It's near Mukdahan province.

32. Tourist : How long does it take to home stay from Kalasin province?

You : _____

- a. It's about one hour and half. b. It take to home stay village by car.
 c. It's far from here. d. It passes many places.

33. Tourist : How long does it take to home stay from Kalasin province?

You : _____

- a. It's about one hour and half. b. It take to home stay village by car.
 c. It's far from here. d. It passes many places.

34. คุณต้องการแนะนำนักท่องเที่ยวให้เดินตรงไปและเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยก คุณต้องพูดอย่างไร

- a. Follow this road and keep walking
 b. Go to the crossroad and the intersection
 c. Go straight on and turn left in the intersection
 d. Go away and the intersection in front of you.

35. Tourist : What places can I visit at home stay in Kok Kong village?

You :

- a. You can visit Phu Thai cultural center, temple and national park
 b. You can visit dam and natural resource.
 c. You can visit Phu Thai houses and temple
 d. You can visit cave and waterfall.

36. Where should you suggest the tourist to visit at homestay, Kok Khong village ?

- a. You should visit Phu Thai cultural village. It's wonderful
 b. I think you should not visit on summer. It's very hot.
 c. I suggest you should go to waterfall. It's very nice.
 d. I think there are many interesting places in home stay village.

37. Which district is the home stay ?

- a. It is in Kalasin.
- b. It is in Mukdahan.
- c. It is in Kuchinarai
- d. It's in Kuchinarai district, Kalasin province

38. What should you suggest the foreigners to do at homestay, Kok Khong village ?

- a. I suggest you see the Phu Thai performance.
- b. I suggest you see the Phu Thai classical dance and lifestyle.
- c. I suggest you study the Phu Thai lifestyle by participating Phu Thai performance, local food , Bai Sri ceremony etc. that the home stay provide.
- d. I suggest you tour around the village.

39. What is famous at homestay, Kok Khong village ?

- a. Homestay cultural village and Phu Thai performance
- b. Camping and rafting
- c. Camping and climbing mountain
- d. Camping and Phu Thai lifestyle

40. Why do the tourists go to home stay in Kok Kong village ?

- a. To stay and see the peaceful nature and Phu Thai lifestyle.
- b. To eat local food especially the papaya salad.
- c. To go fishing and cycling
- d. See the local performance and climbing the mountain.

ภาคผนวก ก

บทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
สำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโค้ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์
จังหวัดกาฬสินธุ์

บทเรียนที่ 1

การต้อนรับนักท่องเที่ยว

Welcoming Tourists to Home Stay, Kok Kong Village

สาระสำคัญการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพบกันครั้งแรกกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่ให้บริการการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ ควรสร้างความประทับใจด้วยการต้อนรับแขกที่มาเยือน การทักทายอย่างสุภาพและเหมาะสม การแนะนำตนเองและแนะนำบุคคลในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ รวมทั้งสอบถามเกี่ยวกับการเดินทาง สอบถามสาระทุกข์สุขดิบ เป็นมารยาทอย่างหนึ่งของคนไทยที่แสดงออกถึงการเป็นมิตรและประเพณีที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มา และการกล่าวขอบคุณหลังจากนักท่องเที่ยวทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยและเมื่อถึงเวลาที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางกลับ การกล่าวลาและกล่าวขอบคุณนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการบริการนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นมารยาทที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความประทับใจ

เป้าหมายการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เข้าใจสำนวนและการใช้ภาษาอังกฤษในการทักทายและตอบรับคำทักทาย การต้อนรับ การแนะนำตัว การแนะนำผู้อื่นเมื่อพบกันเป็นครั้งแรกและการกล่าวลาได้อย่างถูกต้องสถานการณ์

ขอบข่ายเนื้อหาในบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวน
- หัวข้อที่ 2 การทักทายและการต้อนรับนักท่องเที่ยว
- หัวข้อที่ 3 การแนะนำตัวและการแนะนำบุคคลในชุมชน
- หัวข้อที่ 4 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

หัวข้อที่ 5 การกล่าวเวลาและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวน

 Vocabulary and Expressions (ไวยากรณ์ปิวลารี แอนด อิกสเพรชชัน) = คำศัพท์และสำนวน

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	Good morning	กุด - มอร์-นิง	สวัสดีตอนเช้า
2	Good afternoon	กุด-อาฟ-เทอร์-นูน	สวัสดีตอนบ่าย
3	Good evening	กุด-อีฟ-นิง	สวัสดีตอนเย็น
4	Hi/ Hello	ฮาย/ เฮล	ใช้ทักทายทั่วไป แบบเป็นกันเอง
5	How are you?	ฮาว - อา - ยู	สบายดี
6	Welcome home	เวล-คัม	ยินดีต้อนรับ
7	Welcome to Home Stay	เวล-คัม-ทู-โฮม-ส-เตย์	ยินดีต้อนรับสู่หมู่บ้านโฮมสเตย์
8	I'm fine, thanks	แอม-ฟานย	สบายดี
10	I'm not so good	แอม นอท โซ กุด	ไม่สบาย
11	Excuse me	อิกซกิวซ มี	ขอโทษ
12	Good night	กุด ไนท	ราตรีสวัสดิ์
13	What is your name?	วอท อีส ยอร์ เนม	คุณชื่ออะไร (ครับ/ค่ะ)
14	My name is ...	มาย เนม อีส	(ผม/ฉัน) ชื่อ
15	Glad to meet you.	แกลด-ทู - มีท ชยู	ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ/ครับ
16	Make yourself at home	เมค เยอะเซ็ลฟ แอท โฮม	ทำตัวตามสบาย
17	Good luck	กุด ลัค	โชคดี
18	So long.	โซ ลอง	ลาก่อน
19	Weather	เว็ทเทอะ	อากาศ
20	It's nice	อิทซ ไนซ	อากาศดี
21	It's hot	อิทซ ฮอท	อากาศร้อน
22	It's cold	อิทซ โคลด	อากาศเย็น

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
23	It's rainy	อิทซ เรนนี่	วันนี้ฝนตก
24	Where are you from?	แวร์ อาร ยู ฟอรัม	คุณมาจากไหน
25	Can I help you?	แคน ไอ เฮ็ลพ ยู	มีอะไรให้ช่วยไหม
28	Don't mention it	โดนท เม็นชัน อิท	ไม่เป็นไร
29	See you then.	ซี ยู เท็น	แล้วพบกันนะ
30	See you later.	ซี ยู เล เทอะ	แล้วพบกันนะ
31	That's all right	แทท ออล ไรท	ไม่เป็นไร
32	Have a good time	แฮว เออะ กุด ทายม	ขอให้มีความสุข
33	Have a nice stay	แฮว เออะ ไนซ สเต	ขอให้พักอย่างสบาย
34	Have a pleasant trip	แฮว เออะ เพ็ลฌ เฌอะ	ขอให้เที่ยวให้สนุก
35	Enjoy your trip	อินจอย เยอะร ทริพ	ขอให้เที่ยวให้สนุก

หัวข้อที่ 2 การทักทายและการต้อนรับนักท่องเที่ยว

การทักทายและการต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน การแนะนำตนเองและแนะนำบุคคลในชุมชน การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทาง การนัดหมาย การกล่าวเวลาและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวอีกครั้งที่หมู่บ้านโฮมสเตย์ เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ในการเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว เมื่อต้องต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนในหมู่บ้าน

สำนวนและประโยคที่ใช้ในการทักทายและการต้อนรับนักท่องเที่ยว

 การทักทายและตอบรับการทักทายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

การทักทายมีช่วงเวลา ดังนี้

สวัสดีตอนเช้า	Good morning	(หลังเที่ยงคืนถึงเที่ยงวัน)
สวัสดีตอนบ่าย	Good afternoon	(หลังเที่ยงวันถึงเวลา 18.00 น.)
สวัสดีตอนเย็น	Good evening	(หลัง 18.00 น. ถึงเที่ยงคืน)

ราตรีสวัสดิ์

Good night

(เป็นคำที่ใช้ในการกล่าวลาในตอนกลางคืน

ไม่ใช่คำทักทายหรือการตอบรับคำทักทาย)

 การตอบรับคำทักทาย

Good morning	กล่าวตอบว่า	Good morning
Good afternoon	กล่าวตอบว่า	Good afternoon
Good evening	กล่าวตอบว่า	Good evening
Good night	กล่าวตอบว่า	Good night

 การกล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยว

ยินดีต้อนรับสู่.....(ตามด้วยชื่อสถานที่ที่นักท่องเที่ยวมาเยือน)

Welcome to

ยินดีต้อนรับสู่จังหวัดกาฬสินธุ์

Welcome to Kalasin

ยินดีต้อนรับสู่หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง

Welcome to Home Stay, Kok Kong village

Is this your first visit to Home Stay, Kok Kong village?

(อีส-คีส-ยอร์-เฟรส-วิ-ลิต-ทู-โฮมสเตย์ โคกโก่ง-วิล-เลจ)

คุณเพิ่งมาเที่ยวโฮมสเตย์ครั้งแรกใช่ไหมค่ะ/ ครับ

Have you visited Home Stay, Kok Kong village before?

(แฮฟ-ยู-วิ-ลิต-เท็ด-โฮมสเตย์-โคกโก่ง-วิล-เลจ-บี-ฟอว์)

คุณเคยมาโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่งหรือเปล่า ค่ะ/ ครับ

Yes, I have.	(เยส-ไอ-แฮฟ)	ใช่ ดิฉัน/ผมเคยมาครับ
No' I haven't.	(โน-ไอ-แฮฟ-เวนท)	ไม่ ผมไม่เคยมาเลยครับ
This is my first visit.	(ดิส-อีส-มาย-เฟริส-วิ-สิท)	ครั้งนี้เป็นครั้งแรก
Yes, I have been here before.		
(เยส-ไอ-แฮฟ-บีน-เฮีย-บี-ฟอว์)		ใช่ ดิฉัน/ผมเคยมาที่นี่แล้วครับ
Thank you.	(แทง-คิว)	ขอบคุณค่ะ/ครับ
No problem.	(โน-พรอบ-เบลม)	ไม่เป็นไรค่ะ/ครับ
Thanks for your help.	(แทงส-ฟอ-ยอ-เฮลพ)	ขอบคุณค่ะ/นะครับที่ช่วยเหลือ
Thanks very much.	(แทงส์-เว-รี-มัช)	ขอบคุณมากค่ะ/ครับ
You're welcome.	(ยอ-รี-เวล-คม)	ยินดีค่ะ/ครับ (ใช้เมื่อมีคนขอบคุณ)

 การทักทายเมื่อพบกันครั้งแรกกับบุคคลที่เราไม่รู้จักคุ้นเคย หรือเพิ่งพบกัน จะใช้ประโยคดังนี้

How do you do?

Nice to meet you.

I'm glad to meet you.

Nice to know you.

It's nice to meet you.

How do you do? มักใช้กับคนที่รู้จักกันครั้งแรกหรือไม่คุ้นเคย

 ประโยคดังต่อไปนี้ มีความหมายว่า สวัสดีแต่ไม่ต้องการคำตอบ ผู้กล่าวตอบกับด้วยประโยค

How do you do?

Good morning

My name is Linda.

How do you do?

I'm Jerry Smith

หัวข้อที่ 3 การแนะนำตัวและการแนะนำบุคคลในชุมชน

การแนะนำตนเอง

ฉันชื่อ/ผมชื่อ.....

I'm/ My name's.....

Example :

I'm Tongchai Sukum

My name's Tongchai Sukum

I'm Pawinee Panich

My name's Pawinee Panich

นอกจากนี้ยังต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เป็นใคร มาจากที่ไหนและทำหน้าที่อะไร

I'm at Home Stay, Kok Kong village in Kudwa Subdistrict,

Kuchinarai District, Kalasin.

ดิฉัน/ผมอยู่ที่หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์

จังหวัดกาฬสินธุ์

I'm a guide at Home Stay, Kok Kong village in Kudwa Subdistrict,

Kuchinarai District, Kalasin.

ดิฉัน/ผมเป็นไกด์ที่หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์

จังหวัดกาฬสินธุ์

การแนะนำบุคคลอื่นในชุมชน

เขาชื่อ.....

He's/ His name's.....

เธอชื่อ.....

She's/ Her name's.....

Example :

He's/ His name's Surachai Sansuk.

She's/Her name's Pranee Wichaiyo.

He's the head of Kok Kong village

He's/She's a guide at Home Stay, Kok Kong village in Kudwa Subdistrict,

Kuchinarai District, Kalasin.

Activity 1 : บทสนทนา การทักทายและแนะนำตัว

CONVERSATION 1 : การทักทาย

A: สวัสดีครับ สบายดีไหมครับ / เป็นไงบ้างครับ

Good morning. How are you?

(กุด-มอริ-นึ่ง. ฮาว-อาร์-ยู)

B: สบายดี ขอบคุณค่ะ/ครับ แล้วคุณล่ะ

Fine, thanks and you?

(ไพน-แทงส์-แอน-ยู)

A: สบายดี ขอบคุณค่ะ/ครับ

Good, thank you.

(กุด-แทง-คิว)

CONVERSATION 2 : การแนะนำตัว

- A: ยินดีต้อนรับสู่โฮมสเตย์ค่ะ/ครับ
Welcome to Home Stay.
(เวล-กัม-ทู-โฮมสเตย์)
- B: ขอบคุณค่ะ
Thank you.
(แทง-คิว)
- A: ผมชื่อวิชัยครับ แล้วคุณล่ะ (ชื่ออะไร)
I'm Wichai. What's your name?
(แอม-วิชัย. วอทส์-ยอร์-เนม)
- B: ดิฉันชื่อเฮนรี่ค่ะ
My name is Henry.
(มาย-เนม-อีส-เฮนรี่)

CONVERSATION 3 การต้อนรับนักท่องเที่ยว

- A: คุณเคยมาเมืองไทยบ้างหรือเปล่าครับ
Have you been to Thailand before?
(แฮฟ-ยู-บีน-ทู-ไทย-แลนค์-บี-ฟอร์)
- B: ค่ะ ดิฉันเคยมาหลายครั้งแล้ว
Yes, I've been here many times.
(เยส , ไอฟ-บีน-เฮีย-เมนี่-น-ไทมส์)
- A: ขอต้อนรับการกลับมาเยือนของคุณ

Welcome back.

(เวล-คัม-แบ็ค)

B: ขอบคุณครับ

Thank you.

(แทง-ยู)

CONVERSATION 4 : การซักถามข้อมูล

A: คุณเพิ่งมาเที่ยวเมืองไทยเป็นครั้งแรกใช่ไหมครับ

Is this your visit to Thailand?

(อิส-คีส-ยอร์-เฟริส-วิ-สิท-ทู-ไทย-แลนด์)

B: ใช่แล้วครับ

Yes, it is.

(เยส-อิท-ทิส)

A: ขอให้สนุกนะครับ

I hope you have a good time.

(ไอ-โฮป-ยู-แฮฟ-อะ-กูด-ไทม์)

Conversation 5 :

A tour guide : Good morning sir. I'm Pranee Wichaiyo. I'm a tour guide for your trip

Nice to meet you.

กุด-มอร์-นิง เซอร์. เอม ปราณี วิชัยโย. เอม อะ ทัว-ไกด์ ฟอว์ ยอร์ ทิพ.

ไนท์ ทู มิท ยู

สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อปราณี วิชัยโยเป็นไกด์เพื่อนำคุณท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์

ยินดีที่ได้พบคุณ

A tourist : Good morning. Nice to meet you too.

กุด-มอร์-นิง. ไนท มู มิท ยู ทู

สวัสดีค่ะ/ครับ ยินดีที่ได้พบคุณเช่นกัน

หัวข้อที่ 4 สอบถามข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวและการนัดหมายในการท่องเที่ยว ในหมู่บ้านโฮมสเตย์

การสอบถามความต้องการของนักท่องเที่ยว

What would you like to see at Home Stay ?

ว้อท - วูด - ยู - ไลท์ - ทู - ซี - แอท - โฮมสเตย์

คุณต้องการดูอะไรบ้างที่หมู่บ้านโฮมสเตย์

What would you like to do at Home Stay ?

ว้อท - วูด - ยู - ไลท์ - ทู - ดู - แอท - โฮมสเตย์

คุณต้องการทำอะไรบ้างที่หมู่บ้านโฮมสเตย์

Would you like to see Phu Thai culture ?

วูด - ยู - ไลท์ - ทู - ซี - แอท - ผู้ไทย เคาท์เจอร์

คุณต้องการไปเที่ยวชมวัฒนธรรมผู้ไทยไหม

Would you like to go to waterfall ?

วูด - ยู - ไลท์ - ทู - โก - ทู - วอเตอร์ฟอล

คุณต้องการไปเที่ยวน้ำตกภูผาวัวไหม

การนัดหมายในการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์

ในการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการนัดหมายเวลาในการทำกิจกรรมและการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน

การนัดหมายเวลา เพื่อให้การนัดหมายเวลาถูกต้อง ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จะต้องสามารถบอกเวลาได้ชัดเจนและถูกต้อง การบอกเวลาสามารถบอกได้ 2 แบบ ดังนี้

6.00

6.05

6.15

6.20

แบบที่ 1 six o'clock

five past six

a quarter past six twenty past six

แบบที่ 2 - six five six fifteen six twenty

6.30

6.35

6.45

6.53

แบบที่ 1 half past six thirty-five past six a quarter to seven seven to seven

แบบที่ 2 six thirty six thirty-five six forty-five six fifty-three

การบอกเวลาอย่างสั้น ๆ ใช้ a.m. หรือ p.m. เพื่อบอกให้ทราบว่าเป็นเวลาช่วงเช้าหรือช่วงบ่าย

a.m. บอกเวลาก่อนเที่ยง

p.m. บอกเวลาหลังเที่ยง

หรือใช้ภาษาในการบอกเวลา in the morning or in the afternoon เพื่อบอกให้ทราบว่าเป็นเวลาในช่วงใด

15.00 น. เขียนได้ว่า 3.00 p.m. อ่านว่า three p.m.

10.30 น. เขียนได้ว่า 10.30 a.m. อ่านว่า ten thirty p.m.

16.00 น. เขียนได้ว่า 4.00 p.m. อ่านว่า four o'clock in the afternoon

02.30 น. เขียนได้ว่า 2.30 a.m. อ่านว่า two thirty in the morning

ประโยคการสอบถามเกี่ยวกับเวลา

What time is it ? ว้อท ไทม์ อีส สิท เวลาเท่าไร

What's time ? ว้อท อีส เดอะ ไทม์ เวลาเท่าไร

What time does the plays start?

ว้อท ไทม์ ค้าน เดอะ เพจ สตาร์ท การแสดงเริ่มเวลาเท่าไร

What time does the journey start?

ว้อท ไทม์ ค้าน เดอะ จอร์นี่ สตาร์ท ออกเดินทางกี่โมง

Conversation 6 :

A tour guide : Would you like to go to Phupawua waterfall ?

วูด - ยู - ไลท - ทู - โก - ทู - กูฟาวัว วอเตอร์ฟอล

คุณต้องการไปเที่ยวน้ำตกภูผาวัวไหม

A tourist : Yes, what time would we meet?

เยส ว้อท - ไทม์ - วูด - วี - มีท

ใช่ เราจะพบกันเวลาเท่าไร

A tour guide : It's about nine o'clock.

อิท อีส อเบาท์ นาย โอ ค็อก

เวลา 9 โมงเช้า

A tourist : O.K. Good bye, see you later.

โอ - เค - กุด - บาย, ซี - ยู-เล-เทอะ

ตกลง ลาก่อน แล้วพบกัน

A tour guide : Good bye.

กุด - บาย

ลาก่อน

หัวข้อที่ 5 การกล่าวลาและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

 การกล่าวอำลา Good bye

Good-bye	(กุด-บาย)	ลาก่อน
Good night.	(กุด-ไนท์)	ราตรีสวัสดิ์ค่ะ/ครับ
Have a good trip.	(แฮฟ-อะ-กุด-ทริป)	ขอให้สนุกในการเดินทางค่ะ/ครับ
Good luck.	(กุด-ลัค)	โชคดีค่ะ/ครับ
Have a safe trip.	(แฮฟ-อะ-เซฟ-ทริป)	ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพค่ะ/ครับ

Good-bye. See you again. (กุด-บาย ซี-ยู-อะ-เกน) ลาก่อน. หวังว่าคงได้พบคุณอีกค่ะ/ครับ

Tourist: Thank you very much.

แชนค กิว เวิร์ มัช

ขอบคุณมากครับ/ค่ะ

Tour guide: You're welcome.

ยัวร์ เวลคัม

ด้วยความยินดีครับ/ค่ะ

Tourist:	Good bye ก๊วยบาย ลาก่อนครับ/ค่ะ
Tour guide:	We hope we'll see you again. วี โฮฟ วิล ซี ยู เออะเกน หวังว่าเราจะได้พบกันอีกครั้งนะ Have a good visit. แฮฟ เออะ กุด วิซิท ขอให้สนุกต่อการมาเยือนครั้งนี้

Activity 2 : Speaking

สำนวนและประโยคที่ใช้ในการทักทายและการต้อนรับนักท่องเที่ยว

 การทักทายและตอบรับการทักทายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล การทักทายมีช่วงเวลา ดังนี้

Good morning

Good afternoon

Good evening Good night

 การกล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยว

Welcome to Kalasin

Welcome to Home Stay, Kok Kong village

Is this your first visit to Home Stay, Kok Kong village?

Have you visited Home Stay, Kok Kong village before?

Yes, I have.

No' I haven't. This is my first visit.

Yes, I have been here before.

 การทักทายเมื่อพบกันครั้งแรกกับบุคคลที่เราไม่รู้จักคุ้นเคย หรือเพิ่งพบกัน จะใช้ประโยคดังนี้

How do you do? มักใช้กับคนที่รู้จักกันครั้งแรกหรือไม่คุ้นเคย

Nice to meet you.

I'm glad to meet you.

Nice to know you.

It's nice to meet you.

จำนวนและประโยคที่ใช้ในแนะนำตนเองและบุคคลในชุมชน

I'm Tongchai Sukum

My name's Tongchai Sukum

I'm Pawinee Panich

My name's Pawinee Panich

I'm at Home Stay, Kok Kong village in Kudwa Subdistrict,

Kuchinarai District, Kalasin.

I'm a guide at Home Stay, Kok Kong village in Kudwa Subdistrict,

Kuchinarai District, Kalasin.

 การแนะนำบุคคลอื่นในชุมชน

He's/ His name's Surachai Sansuk.

She's/Her name's Pranee Wichaiyo.

He's the head of Kok Kong village

He's/She's a guide at Home Stay, Kok Kong village in Kudwa Subdistrict,

Kuchinarai District, Kalasin.

ประโยคการสอบถามเกี่ยวกับเวลา

What time is it ? /What's time ?

What time does the plays start?

What time does the journey start?

Could you suggest some information about home stay village?

Could you suggest some places to visit in home stay village?

There are several interesting information to tell you.

There are several interesting places to visit you.

It is a village which is in the east of Kalasin province and near Mukdahan province.

It is a village which is near/ borders to Mukdahan province.

Kok Khong's one of the famous home stay in Thailand.

I would like to suggest.....

Activity 3 : Complete the conversation.

(จงเติมบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการทักทายให้สมบูรณ์)

1. Tourist : Good morning.

Tour guide : _____.

2. Tourist : _____.

Tour guide : Good afternoon.

3. Tourist : Good evening,

Tour guide : _____,

4. Tourist: Good night.

Tour guide: _____

Activity 4 Complete the conversation.

(จงเติมบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการทักทายให้สมบูรณ์)

1. Mike: _____, My name is Mike.

Ampon: Hello, I'm Ampon _____.

2. Mr. Boonchai: Good morning Mr. Team.

Mr. Team: _____. Mr. Boonchai. How are you today?

Mr. Boonchai : _____. And how are you?

Mr. Team : Fine, thank you.

Activity 5 Match each sentence to the correct response.

_____ 1. Hello, I'm Nathan.	a. I'm from Hong Kong.
_____ 2. Nice to meet you.	b. Yes, I am.
_____ 3. Where are you from?	c. Yes, they are.
_____ 4. What's your last name?	d. Yes, they do.
_____ 5. How do you spell your last name?	e. Yes, he is.
_____ 6. Excuse me. Are you David?	f. Goodbye.
_____ 7. Good morning, Mr. Black.	g. Hello, Jenny.
_____ 8. I'll see you tomorrow.	h. Hi. I'm Jennifer.
_____ 9. How are you doing?	i. I'm cooking.
_____ 10. Are they from Laos?	j. Fine, thanks.
	k. It's nice to meet you, too.
	l. It's Smith.
	m. It's S-M-I-T-H

บทเรียนที่ 2 ที่พักโฮมสเตย์

Accommodation in Home Stay, Kok Kong Village

สาระสำคัญการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

โฮมสเตย์คือ สถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ซึ่งนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นแขกของโฮมสเตย์ จะต้องให้การต้อนรับอย่างที่สุด ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์จะต้องให้ข้อมูลและให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

เป้าหมายการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถบอกประเภทของที่พักในท้องถิ่น แนะนำและให้รายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก ราคา แก่นักท่องเที่ยวได้เข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับที่พักอาศัยหมู่บ้านโฮมสเตย์ เพื่อให้ข้อมูลหรือนำการอำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการให้บริการนักท่องเที่ยว

ขอบข่ายเนื้อหาในบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- หัวข้อที่ 1 การบอกคำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์
- หัวข้อที่ 2 การบอกประเภทของที่พักโฮมสเตย์
- หัวข้อที่ 3 การบอกที่ตั้งและลักษณะของที่พักโฮมสเตย์
- หัวข้อที่ 4 การสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์

หัวข้อที่ 1 การบอกคำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์

 Vocabulary and Expressions (ไวยากรณ์บิวลาเรีย แอนด อิกสเพรชชัน) = คำศัพท์และสำนวน

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	Welcome home stay	เวลคัม โฮมสเตย์	ยินดีต้อนรับสู่โฮมสเตย์
2	Accommodation	แอ็คคอมโมเดชั่น	ที่พัก
3	Facility	แฟคซีลิตี้	สิ่งอำนวยความสะดวก
4	Reserve	รีเซอพ	จอง
5	Comfortable	คอมฟอร์ทเทเบิล	สะดวกสบาย
6	Furnish	เฟอริช	ตกแต่ง
7	Hospitality	ฮอสพิทาลิตี้	ให้การต้อนรับด้วยความยินดี
8	Toilet	ทอยลิต	ห้องน้ำ
9	Garbage bin	กาบิจ บิน	ถังขยะ
10	Paper tissue (toilet paper)	เพเพอะร ทิชชู	กระดาษเช็ดชู
11	Kitchen	คิฉิน	ห้องครัว
12	Mosquito net	มอชคีโท เน็ท	มุ้ง
13	Mosquito coil	มอชคีโท คอยล	ยากันยุง
14	Extra blanket	เอ็คซเตรอะ แบลงกิท	ผ้าห่มเพิ่ม
15	Pillow	พิลโล	หมอน
16	Mattress	แมทริช	ที่นอน
17	Towel	ทาวเออะ	ผ้าเช็ดตัว
18	convenience	เคินวีเนียนซ์	ความสะดวกสบาย
19	fridge	ฟริจ	ตู้เย็น

หัวข้อที่ 2 การบอกประเภทของที่พัก

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เป็นผู้ให้บริการการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ ควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่พักในหมู่บ้านโฮมสเตย์ จะต้องสามารถบอกได้ว่าสถานที่พักในหมู่บ้านเป็นสถานที่พักประเภทใด

ตัวอย่างที่พักโฮมสเตย์

Language Focus

What kind of accommodation would you like?

ต้องการที่พักแบบไหน

Room rates depend on the facilities and services.

ราคาห้องพักขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ

What kind of accommodation do you recommend?

ขอแนะนำเกี่ยวกับที่พัก

I have a reservation.

ผมจองที่พักโฮมสเตย์ (สามารถใช้กับอย่างอื่นได้ เช่น โต๊ะอาหาร)

We are expecting you

เรากำลังรอคุณอยู่พอดี

Would you like to register now?

ต้องการลงทะเบียนเข้าพักเลยไหม

How are you going to pay?

ต้องการจ่ายเงินด้วยวิธีใด

What sort of accommodation do they have?

ใช้ถ้ามประเภทของที่พัก

What about the approximate room rates of the house here?

-ถามราคาห้องพักโดยประมาณสำหรับบ้านโฮมสเตย์

Does the price include breakfast?

ราคารวมอาหารเช้าด้วยไหม

Mini bar

ของในตู้เย็นในห้องพัก เช่น เครื่องดื่ม เหล้า ของขบเคี้ยว

The total is 2,400 baht.

จำนวนเงินทั้งหมดที่ต้องจ่าย

It'll take just a second.

ใช้เวลาสักครู่

Make yourself at home ทำตัวตามสบาย

Have some water เชิญดื่มน้ำ

หัวข้อที่ 3 การบอกที่ตั้งและลักษณะของที่พักรโฮมสเตย์

บอกที่ตั้งของโฮมสเตย์

The home stay is in Kok Kong village in Kudwa Subdistrict, Kuchinarai District, Kalasin.

The home stay is far from Kuchinarai District about 20 kilometers.

The home stay is about 20 kilometers from center of Kuchinarai District

The home stay is about 80 kilometer from Kalasin.

การบอกที่ตั้งลักษณะทางกายภาพของโฮมสเตย์

The home stay	is	clean comfortable peaceful
---------------	----	--

It is	a	clean comfortable peaceful	home stay
-------	---	--	-----------

การบอกส่วนประกอบหรือสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่พักรโฮมสเตย์

It is	a	home stay with	ส่วนประกอบหรือสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่พักรโฮมสเตย์
-------	---	----------------	--

It is	a	home stay with	an exotic surroundings two bed rooms a private bathroom
-------	---	----------------	---

Activity 1 : Practice conversations

หัวข้อที่ 4 การสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์

Conversation 1: การสนทนาเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์

Tourist : Where is home stay ?

Tour guide : The home stay is in Kok Kong village in Kudwa Subdistrict, Kuchinarai District,

Kalasin province.

Tourist : How far is it ?

Tour guide : The home stay is about 80 kilometer from Kalasin.

Tourist : And how long is home stay from Kalasin?

Tour guide : It's about two hours from Kalasin.

Tourist : What kind of environment is home stay ?

Tour guide : It's a beautiful and peaceful home stay with exotic surroundings.

Tourist : What kind of facilities are provided at home stay ?

Tour Guide : Almost all the home stay have hot and cold water, T.V, refrigerator and have Some air conditionings.

Tourist : What is the rate of home stay ?

Tour guide : It is 1,200 baht a day per person including breakfast, have dinner with local food and seeing local performance

Conversation 2: การสนทนาเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์

Tourist: I plan to stay at homestay in Kok Kong village for quite a few weeks.

What kind of accommodation do you recommend?

Villager: Which one do you interested in a guest house?

Tourist How about a guesthouse? Is it possible to stay for only two weeks?

Villager: Yes, The guesthouse provides daily services. The longer you stay, the cheaper the rate become.

Tourist I see. Do you also provide food services?

Villager: Yes, We provide food in the morning and in the evening

Activity 1 : Read the dialogue and fill in the blanks with words from the box.

standard	accommodation	private	certainly
location	pamphlet	facilities	moderate

Tourist: Excuse me. We just have arrived and plan to stay at homestay in Kok Kong village for two days before leaving from Lao. We'd like to get some information about _____ 1)_____.

Villager: Well...what kind of accommodation would you like? An apartment or a guest house? Room rates depend on the _____ 2)_____ and services.

Tourist: I see. I don't think we need an apartment. Somewhere _____ 3)_____ but in a good _____ 4)_____ and good _____ 5)_____ where we can easily go out at night.

Villager: The room rates are between 300-700 baht .

Tourist: What facilities do you provide in the guesthouse?

Villager: There are some air conditioned, refrigerator T.V and private bathroom

Tourist: Hmm...that's interesting. May I have a _____ 7)_____ of the accommodation list?

Villager: _____ 8)_____. Here you are.

Tourist: You're welcome.

บทเรียนที่ 3

เรื่อง อาหารท้องถิ่นหมู่บ้านโฮมสเตย์

Local Food in Homestay, Kok Kong Village

สาระสำคัญการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน ประโยคในการแนะนำอาหารท้องถิ่น ส่วนประกอบ ตลอดจนรสชาติอาหารที่ให้บริการนักท่องเที่ยว

เป้าหมายการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เข้าใจคำศัพท์ สำนวนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับที่พักอาศัยหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อให้ข้อมูลหรือแนะนำการอำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการให้บริการนักท่องเที่ยว

ขอบข่ายเนื้อหาในบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น
- หัวข้อที่ 2 การแนะนำเกี่ยวกับอาหารประเภทต่าง ๆ
- หัวข้อที่ 3 การบอกรสชาติของอาหาร
- หัวข้อที่ 4 การสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น

หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น

📖 Vocabulary and Expressions (ไวยากรณ์บิวลารี แอนด อิกสเพรชชัน)

= คำศัพท์และสำนวน

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	Local food	โลคัล ฟู้ด	อาหารท้องถิ่น
2	Ingredient	อินกรี้เดียนท	ส่วนประกอบอาหาร
3	Herb	เฮิบ	สมุนไพร
4	Preserved fish	พริเซฟ ฟิช	ปลาร้า
5	Coconut milk	โคเคอะเนิท มิลค	กะทิ
6	Lemon grass	เล็มเมิน กราซ	ตะไคร้
7	Kaffir lime leave	แคเฟอะ ลายม ลีว	ใบมะกรูด
8	Breakfast	เบร็คเฟซท	อาหารเช้า
9	Lunch	ลันจ	อาหารกลางวัน
10	Dinner	ดึนเนอะ	อาหารเย็น
11	Snack	ซแนค	ของว่าง
12	Poached egg	โพช เอ็ก	ไข่ตุ๋น
13	Fried fish	ฟร่ายด ฟิช	ปลาทอด
14	Boiled egg	บอยล เอ็ก	ไข่ต้ม
11	Ant egg	แอนท เอ็ก	ไข่มดแดง
12	Northeastern sausage	นอธอีซทีน ซอซิจ	ไส้กรอกอีสาน
13	Recipe	เร็ชเชอะพี	วิธีการปรุง
14	Papaya	พะพายะ	มะละกอ
15	Spicy	สไปซี่	เผ็ด
16	Highly seasoned	ไฮลิ ซีเซิน	เผ็ดจัด
17	To season	ทู ซีเซิน	ปรุง

หัวข้อที่ 2 การแนะนำเกี่ยวกับอาหารประเภทต่าง ๆ

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ต้องให้บริการอาหารท้องถิ่นและเครื่องดื่มของหมู่บ้านโฮมสเตย์ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น การสอบถามเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหาร ตลอดจนรสชาติของอาหาร ดังนั้นชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ต้องมีความรู้ในการพูดแนะนำ การบอกหรือการอธิบายเกี่ยวกับส่วนประกอบและรสชาติเกี่ยวกับอาหาร

การแนะนำเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น

การแนะนำอาหารท้องถิ่น ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับสำนวน ประโยคที่ใช้ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น

You	should try should eat	steamed fish
I	recommend suggest	
What	about	

การเรียกชื่ออาหาร การแนะนำอาหาร ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับชื่ออาหาร เพื่อที่จะแนะนำอาหารได้อย่างถูกต้อง

อาหารประเภทแกง	curry
อาหารประเภทต้ม	soup
อาหารประเภทต้มยำ	spicy soup
อาหารประเภทยำ	salad
อาหารประเภทผัด	fried, cook
อาหารประเภทต้ม นึ่ง	boiled, steamed
อาหารประเภทปิ้ง	grilled, roasted

อาหารประเภทต่าง ๆ

Spicy steamed fish in banana leaf	ห่อหมกปลา
Spicy mackerel salad	ยำปลาทู
Spicy steamed pork with bamboo in banana leaf	ห่อหมกหมูหน่อไม้
Barbecued chicken	ไก่ย่าง
Sticky rice	ข้าวเหนียว

Papaya salad	ส้มตำ
Soup with chicken and vegetables	อ่อมไก่
Tom Yum – a spicy sour soup Green chicken curry	ต้มยำแกงเขียวหวานไก่
Tom Kha Kai – Chicken coconut soup	ต้มข่าไก่
Mixed stir-fried vegetables	ผัดผักรวม
Northeastern sausage	ไส้กรอกอีสาน
Steamed fish	ปลานึ่ง
Bamboo shoot Salad with pickled	ซूपหน่อไม้
Minced pork salad with lime juice	ลาบหมู
Mango with sticky rice	ข้าวเหนียวมะม่วง
Banana in coconut milk	ข้าวเหนียวมะม่วง

หัวข้อที่ 3 การอธิบายลักษณะของอาหารและวิธีการทำอาหารและเครื่องปรุง

Language Focus: Describing Food

ถาม What is it like? หรือ What is it made of? อาหารมีลักษณะอย่างไรและทำด้วยอะไร

ตอบ It is a kind of.....

It's made of.....

It consists/ contains of.....

Language Focus : Using Cooking Terms

การใช้ศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการประกอบอาหารมักเกี่ยวกับวิธีการทำอาหารและเครื่องปรุงส่วนผสมต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ชื่ออาหารแต่ละชนิดและวิธีการทำอาหาร

fry	ทอด
deep- fry	ทอดแบบน้ำมันท่วม
Stir-fry	ผัด
steam	นึ่ง
boil	ต้ม
roast	ย่าง
marinate	หมัก จุ่ม แช่
Charcoal boil	ปิ้ง-ย่าง ด้วยถ่าน

การระบุอาหารนั้น ๆ มีวิธีการทำแบบใด จะใช้กริยาเติม -ed เช่น fried fish cake, deep fried fish, stir-fried vegetable, steamed fish, boiled rice, charcoal boiled pork

Language Focus: Making Recommendation

I'd recommend	green curry with chicken
You might like	
I think you'd like	
Perhaps you'd like	

If you like pork, you should try barbecued pork

How about chicken soup with coconut milk ?

หัวข้อที่ 4 การสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น

โครงสร้าง / คำนวนการภาษา

- We 'll cook *Tom Yum* for you. ฉัน/ผม จะทำต้มยำให้คุณกิน
- We 'd suggest we eat local food.
อาหารท้องถิ่น ฉัน/ผม อยากแนะนำให้คุณรับประทาน
- Local food is usually hot and spicy. อาหารท้องถิ่นมักมีรสชาติเผ็ดร้อน
- Do you like spicy food? คุณชอบอาหารรสจัดไหม
- Today's special is *Ant egg salad* อาหารพิเศษวันนี้คือ ยำไข่มดแดง
- Would you like to try mango with sticky rice? คุณอยากลองทานข้าวเหนียวมะม่วงไหม
- Have you ever tried mango with sticky rice before?
คุณเคยลองทานข้าวเหนียวมะม่วงมาก่อนไหม
- I suggest you try mango with sticky rice. ฉันแนะนำให้คุณลองทานข้าวเหนียวมะม่วง
- What would you like for dessert? คุณจะรับประทานของหวานอะไรดี

Activity 1 ตัวอย่างบทสนทนา

Conversation 1

- Tourist:** What dishes do you recommend? คุณจะแนะนำอาหารอะไรดี
- You:** Well, do you like spicy food? เออ, คุณชอบอาหารรสเผ็ดไหม
- Tourist:** As long as it's not too spicy. ก็ได้ ถ้าไม่เผ็ดเกินไป
- You:** In that case how about some fish cakes first. ถ้ายังงั้น ลองทอดมันปลาก่อนดีไหม
- Tourist:** And for main course? แล้วอาหารหลักจะทานอะไรดี
- You:** We have three or four dishes to have with rice.
เรามีกับข้าวสักสองสามอย่างกินกับข้าว

Conversation 2

- Tourist:** This looks nice. What is it? ดูน่ากินจัง อะไรนะ
- You:** It's a little like Tom Yum Kung but with chicken instead of prawns.
เหมือนต้มยำกุ้ง แต่ใส่ไก่แทนกุ้ง
- Tourist:** What's in it? ใส่อะไรบ้าง
- You:** Well, coconut milk, galangal, kaffir lime leaves, lemon grass and chilli paste as well as fresh chillies.
กะทิ, ข่า, ใบมะกรูด ตะไคร้ และ น้ำพริกเผา แล้วก็พริกขี้หนูสด
- Tourist:** But what are these leaves on the top of the soup? แล้วใบที่ลอยหน้าล่ะ
- You:** Oh, that is Thai coriander. Here, try some! อ้อ, ผักชีไทย ลองชิมดูซิ

Activity 2 : Match the vocabulary in A with the meaning in column B

Column A	Column B
.....1. local food	a. ส้มตำ
.....2. northeastern sausage	b. อ่อมไก่
.....3. ingredient	c. ก๋วยเตี๋ยว
.....4. coconut milk	d. อาหารท้องถิ่น
.....5. mango with sticky rice	e. กะทิ
.....6. papaya salad	f. ไข่กรอกอีสาน
.....7. chicken coconut soup	g. แกงส้มปลา
.....8. soup with chicken and vegetables	h. ส่วนประกอบอาหาร
.....9. spicy steamed pork with bamboo in banana leaf	i. ไก่ย่าง
.....10. herb	j. ปลาทอด
.....11. banana in coconut milk	k. ข้าวเหนียวมะม่วง
.....12. fried fish	l. ส้มข่าไก่
.....13. boiled egg	n. ไข่ต้ม
.....14. fish and vegetables in hot spicy soup	n. ห่อหมกหมูหน่อไม้
.....15. barbecued chicken	o. สมุนไพร

บทเรียนที่ 4

แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์

Tourist Attractions at Home stay in Kok Kong Village

สาระสำคัญการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เรียนรู้คำศัพท์ จำนวน ประโยคในการบอกที่ตั้ง พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และสิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์และพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงและสามารถตอบคำถาม เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้

เป้าหมายการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. สามารถบอกที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้
2. สามารถบอกสิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์
3. สนทนาได้ตอบเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์

ขอบข่ายเนื้อหาในบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และจำนวนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
- หัวข้อที่ 2 การบอกที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว
- หัวข้อที่ 3 สิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว
- หัวข้อที่ 4 การสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

การให้บริการการท่องเที่ยว ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่ให้บริการการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ มีความจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับประเภทต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสามารถ ให้ข้อมูลตามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

 Vocabulary (ไวยากรณ์) = คำศัพท์และสำนวน

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	Location	โลเคชั่น	ที่ตั้ง
2	Forest	ฟอรัเรน	ป่า
3	Reservoir	เร้ชเซิวา(ร)	อ่างเก็บน้ำ
4	Park	พาค	อุทยาน
8	Historical place	ฮิสทอริคอล เพลส	แหล่งประวัติศาสตร์
7	Waterfall	วอртеอะฟอล	น้ำตก
8	Natural Attractions	แนจเรล เออะแทรคชั่น	แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
9	Temple	เท็มเพิล	วัด
10	Shrine	ชรายน	ศาล เทวสถาน
11	Cave	เคว	ถ้ำ
12	Swamp	สวอมพ	หนอง บึง
13	Border	บอร์เคอะ	พรมแดน
14	Scenery	ซีนะริ	ทิวทัศน์
15	Sacred	เซคิค	ศักดิ์สิทธิ์
16	Cultural center	คัลเชอะเรล เซ็นเทอะร	ศูนย์วัฒนธรรม
17	Relax	ริแลคซ	พักผ่อนหย่อนใจ
18	Famous	เฟมัส	มีชื่อเสียง
19	Attraction	แอ	น่าสนใจ
20	Interesting	อินเทอร์เร็นทิง	น่าสนใจ

หัวข้อที่ 2 การบอกที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ให้บริการการท่องเที่ยวในหมู่บ้านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การบอกแหล่งที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวมีดังนี้

2.1 ประโยคบอกทำเล ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

- It's situated	inside/outside of the village. in the South. in village/ province in the center of the village / town
-----------------	--

2.2 การบอกแหล่งที่ตั้งและระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว

Homestay, Kok Khong village	is located on the north- eastern of Kalasin province.
Homestay, Kok Khong village	is located at Kudwa sub-district Kuchinarai district, Khasin province.
Phu Pha Wua	is five kilometers from the center of village

หัวข้อที่ 3 สิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว

โครงสร้างทางภาษา

Could you tell me some interesting places to visit in Kok Kong village?

What is Kok Kong village famous for?

Could you please tell me where I should go to visit?

Will you suggest some tourist attractions to me?

Where would you suggest I go touring?

What do you recommend me to visit?

You should visit Phu Pha Wua National Park and temple.

I would suggest a visit to Phu Thai cultural center, that's famous for Phu Thai lifestyle

You should go to natural resource.

I recommend you should visit Phu Thai cultural center, that's a famous for product of hand-woven fabric.

What is the tourist attraction?

Where is it located?

Who was the group of settlers in Kok Kong village?

What kind of fruit is it famous for?

What is the weather look like?

Asking information about tourist attractions.

Could you tell me some interesting places to visit in Kok Kong village??

What is Kok Kong village famous for?

Could you please tell me some information about where we should go?

Will you suggest some tourist attractions to me?

Where would you suggest I go touring?

What would you suggest I see?

What do you recommend me to visit?

What should I visit while I'm here?

Giving information about tourist attractions.

You should visit Phu Pha Wua National Park and temple.

I would suggest a visit to Phu Thai cultural center, that's famous for Phu Thai lifestyle

You should go to Phu Pha Wua National Park . It's a wonderful waterfall.

I recommend you should visit Phu Thai cultural center, that's a famous for product of hand-woven fabric.

ถ้าจะถามว่า “ไปที่นั่นยังไง” ในภาษาอังกฤษจะพูดว่า

“How do I get there?”

หรือ “How can I go there?”

หรือ “How can I go to _____?”

How can I go to the forest park?

ฉันจะไปที่น้ำตกได้ยังไง

I will take you there.

หัวข้อที่ 4 การสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

Activity 2 : Conversation 1

Tourist: What is Kok Komh village famous for?

You: It's famous for staying at home stay.

Tourist: What are the tourist attractions in Kok Kong village?

สถานที่ท่องเที่ยวในเชียงใหม่มีที่ไหนบ้าง

You: Historical attractions and cultural attractions

Tourist: Are there any natural attractions in your sub-district?

You: Of course. I'd recommend swimming at waterfall.

มีค่ะ อยากแนะนำให้คุณไปว่ายน้ำที่น้ำตก

Tourist: What else is interesting in your village?

You: You should visit the beautiful temple near Phu Thai culture center in

Homestay village.

คุณควรไปชมศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทย

Conversation 2

You: What would you like to see?

คุณต้องการไปชมอะไร

Tourist: Mm, I'd really like to see some of the temples near the Phu Thai culture center.

You: Oh, I think I will take you to the Temple.

Tourist: Can we walk there

You: Yes of course. Come with me

Conversation 3

Tourist: Can you recommend any nice parks? ช่วยแนะนำอุทยานแห่งชาติที่น่าเที่ยว

You: Well, are you interested in seeing waterfalls, or way of life of villagers.

In Kudwa sub-district, we have a lot of tourist attractions.

There are temple, Phu Thai culture, way of life of villager and natural attractions at home stay.

Activity 2 : Match the vocabulary in A with the meaning in column B

Column A	Column B
.....1. Phu Thai cultural center	a. ที่ตั้ง
.....2. Temple	b. สิ่งศักดิ์สิทธิ์
.....3. Village	c. ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทย
.....4. Nation Park	d. อ่างเก็บน้ำ
.....5. Homestay	e. ป่า
.....6. Interesting	f. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
.....7. Shrine	g. วัด
.....8. Natural resource	h. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
.....9. Waterfall	i. หมู่บ้าน
.....10. Location	j. มีชื่อเสียง
.....11. Reservoir	k. อุทยานแห่งชาติ
.....12. Historical place	l. โฮมสเตย์
.....13. Swamp	n. น่าสนใจ
.....14. Famous	n. น้ำตก
.....15. Forest	o. หนอง บึง

Activity 3 Speaking Practice

Select one word from the list that correctly fits in each blank of the following exchanges and

Then practice saying them, paying special attention to intonation

1.

give Kuchinarai subdistrict idea National Park

Tourist : I've heard that there is a hugein Kok Kong village.

Could you please.....me a fewabout where we should go ?

You : Well, there's Phu Pha Wua National Park , The Phu Pha Wua Park in Kok Kong village is the big national park in.....

drive walk far from take

Tourist : How.....is it from here to national park ?

You : It's only a short half an hourfrom town. Or you can10 minutes by

3.

journey reservoir stay interesting

Tourist : Is there any otherplaces near the park ?

You : Certainly ,you can have a waterby boat ridden , raft

or by leisure boat on the

Tourist : What about the accommodation ?

You : Oh. You can over night at home stay.

Activity 4 Choose the most suitable response to answer the questions

Column A	Column B
.....1. What's home stay like ?	a. No, it isn't. We are the tropical country.
.....2. Is it near the sea ?	b. Yes, it have mountains in the village
.....3. Does it have any mountain?	c. It's very peaceful.
.....4. Are there many tourist attractions?	d. There are various places to visit, such as
-	waterfall, and cultural village

บทเรียนที่ 5

วัฒนธรรมผู้ไทยหมู่บ้านโฮมสเตย์

Phu Thai Culture in Home Stay, Kok Kong village

สาระสำคัญการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

วัฒนธรรมผู้ไทยเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ของชาวผู้ไทยเช่น วิถีชีวิตของชาวผู้ไทย วัฒนธรรมผู้ไทย การแสดงของคนผู้ไทยและภาษาผู้ไทย

เป้าหมายการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เข้าใจคำศัพท์ จำนวนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับ วิถีชีวิตของชาวผู้ไทย วัฒนธรรมผู้ไทย การแสดงของคนผู้ไทย

ขอขำเนื้อหาในบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับวัฒนธรรมผู้ไทย
- หัวข้อที่ 2 การบอกเกี่ยวกับวัฒนธรรมผู้ไทย
- หัวข้อที่ 3 สิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว
- หัวข้อที่ 4 การสนทนาให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมผู้ไทย

หัวข้อที่ 1 คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับวัฒนธรรมผู้ไทย

📖 Vocabulary and Expressions (โวลแค็บบิวลารี แอนด อิกสเพรชชัน)

= คำศัพท์และสำนวน

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	Ethnic group	เอ็ธนิค กรุพ	กลุ่มที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์
2	Migrate	ไมเกรท	อพยพเข้าเมือง
3	Highland	ไฮแลนด์	ที่ราบสูง
4	Temperature	เท็มเพริเชอะ(ร)	อุณหภูมิ
5	Cultural village	คัลเชอะเร็ล วิลลิจ	หมู่บ้านวัฒนธรรม
6	Edible	เอ็ดดิบิล	สามารถกินได้
7	Everlasting	เอะเวอะลาซติง	คงทนตลอดกาล
8	Handicraft	แฮนดิคราฟท	หัตถกรรม
9	Belief	บิลีฟ	ความเชื่อ
8	Compassion	เค็มแพ็ชชัน	ความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ
10	Friendliness	เฟรนด์ลิเน็ซ	ความมีมิตรไมตรี
11	Plentiful	เพ็ลทินทิฟูล	มีความอุดมสมบูรณ์
12	Aspect	แอะซเป็คท	ลักษณะเฉพาะ
13	Natural atmosphere	แนจเว็ล แอทเม็ซเฟ็ย	บรรยากาศธรรมชาติ
14	Sincerity	ซินเชะริที	ความจริงใจ
15	Household	เฮาซโฮลด์	ครัวเรือน
16	Inhabitant	อินแฮบิเท็นท	ผู้อยู่อาศัย
17	Awarded prize	เออะวอล พรานซ	รางวัลชนะเลิศ
18	Lifestyle	ไลฟซไตล	วิถีชีวิต
19	Spirit	ซฟิริท	จิตวิญญาณ
20	Performance	เพอะฟอเม็นซ	การแสดง
21	Flute	ฟลูท	ขลุ่ย
22	Classical dance	แคลซิคัล แคนซ	การฟ้อนรำท้องถิ่น
23	Fertile jungle	เฟอทายล จังเก็ล	ป่าอุดมสมบูรณ์
24	Healthy herb	เฮ็ลธิ เห็บ	สมุนไพรเพื่อสุขภาพ

Vocabulary and Expressions (ไวยากรณ์) = คำศัพท์และสำนวน

ลำดับที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
25	Trek	เทร็ค	การเดินทางอย่างยากลำบาก
26	Stringed instrument	ชตริง อินซตรูเมินท	เครื่องดนตรีมีสาย
27	Lute	ลูท	เครื่องดนตรีประเภทดีด
28	Bai Sri traditional	บายศรี เทอะดิชเชอะนีล	ประเพณีบายศรี
29	Cuisine	ควิซีน	อาหาร
30	Agriculture	แอกริเคิลเจออะ	เกษตรกรรม
31	Community	เคอะมิวนิที	ชุมชน
32	Ceremony	เซะริเมอะนิ	พิธี
33	Rely	ริลย	พึ่งพาอาศัย
34	pail	เพล	ถัง

Activity 1: Reading History of Phu Thai Cultural Village : read the passage and do the exercise.

History of Phu Thai Cultural Village

Phu-Thai is one of the eight ethnic groups which

migrated from Southern China downwards through Laos and Vietnam to cross the Mekong River and settle in the Northeast part of Thailand.

The Phu-Thai people live in several districts of the Kalasin Province. They live in mountains or highlands because they rely on natural resources for their daily life. They pick up fruit, edible leaves and roots like bamboo shoots, and ants eggs to make their products. They make use of everlasting raw materials from bamboo trees. They also make products such as rice-containers, baskets, pails and other articles.

The Phu-Thai people have a strong belief in their traditional culture including communication, language, clothing, music, clothes making and wooden handicrafts etc. Particularly their compassion, cheerful smile and friendliness.

The Cultural Village of Phu-Thai Khok Kong is a small village of 130 household families with a total population of 600 inhabitants. It lies near a small stream which flows all year round. It is essential in daily life and causes the weather and temperature to be cool all year round. Since 1998 Phu-Thai Khok Kong Cultural Village has been open as a cultural tourist attraction as well as new way of life of Kalasin. Each year the amount of both Thai tourists and foreign tourists visiting this cultural village is plentiful. In the year 2000 Phu-Thai Khok Kong Cultural Village was awarded the prize from The Third Thailand Tourism Awards 2000 in which kind of town and community attraction which can guarantee the tourism quality in all aspects of this cultural village.

Khok Kong is a tourist village offering a home stay "Guesthouse" program. People can study the local lifestyle and culture of Phu-Thai People, including relaxing in a natural atmosphere, surrounded by the jungle. Touch the fresh air and sincerity of upcountry people

The activities include a warm welcome of the Phu-Thai People, the Bai Sri tradition (rice offering to the spirits in a propitiatory ceremony), having Pa-lang local cuisine consisting of Oom Wai

curry, Mok Hed, Young Bamboo Shoot Soup, Eggs of large Red Ant, Pak Wan Curry, Seasonal edible Insects. Experience the local music performance played on the Phu-Thai flute, bamboo stringed instruments, lute, Khan (mouthorgan in Northeastern Thailand), Tum drum as well as a local classical dance with a strange melody and language. See how to manufacture handicrafts: silk-weaving, bamboo-weaving. There is also Jungle trekking around "Phu Pha Wua" National Park, located in the north of the village, to see fertile jungle, caves, waterfall and study rare plants and local healthy herbs. The main career of Phu-Thai Khok Kong Villagers is agriculture: growing rice, doing orchard work and doing farming.

Answer these questions

1. What is Kok Kong village famous for?
.....
2. Where did Phu Thai migrate from?
.....
3. Where do Phu Thai settle in now?
.....
4. What do Phu Thai rely for their daily consumption?
.....
5. What are the traditional cultures?
.....
6. Where do Phu Thai people live?
.....

7. When was Kok Kong awarded the prize from the third Thailand Award? Who are Phu Thai people?

.....

8. What activities do the tourists do at homestay?

.....

9. When did Kok Khong cultural village open as a cultural tourist attractions?

.....

10. Which handicrafts do Phu Thai make?

.....

Activity 2 : Match the vocabulary in A with the meaning in column B

Column A	Column B
.....1. cultural village	a. ความเชื่อ
.....2. highland	b. การแสดงของท้องถิ่น
.....3. compassion	c. พิธี
.....4. settle	d. ถ้ำ
.....5. ethnic group	e. สมุนไพรเพื่อสุขภาพ
.....6. local performance	f. แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ
.....7. migrate	g. หมู่บ้านวัฒนธรรม
.....8. natural park	h. ที่ราบสูง
.....9. waterfall	i. กลุ่มชาติพันธุ์
.....10. belief	j. ตั้งถิ่นฐาน
.....11. waterfall	k. อุทยานแห่งชาติ
.....12. natural resource	l. วัฒนธรรมประเพณี
.....13. cave	n. ความเห็นอกเห็นใจ
.....14. healthy herb	n. น้ำตก
.....15. ceremony	o. อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน

Activity 3 : Match the answers with the questions.

Answer	Question
.....1. What are the traditional cultures?	a. About 600 people
.....2. Where do Phu Thai people live?	b. In 1998
.....3. When was Kok Kong awarded the prize from the third Thailand Award?	c. They can study the local lifestyle and culture of Phu Thai people.
.....4. Who are Phu Thai people?	d. It is located in the north of the village.
.....5. How many population are there in homestay village?	e. In 2000
.....6. When did Kok Khong cultural village open as a cultural tourist attraction ?	f. They make baskets, pails rice containers and other articles
.....7. What activities do the tourists do at homestay?	g. It is agriculture: growing rice, doing orchard work and doing farm.
.....8. Where is Phu Pha Wua located?	h. Traditional cultures are communication, language, clothes, music etc.
.....9. Which handicrafts do Phu Thai make?	i. The ethnic groups migrated from Southern China downwards through Laos and Vietnam to cross the Mekong River and settle in the Northeast part of Thailand.
.....10. What is the main career of villagers?	j. They live near the mountains or highland

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศุดหัว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

A Development of Communicative English Skills for Tourism for Homestay

Community Kok Khong Village, Kudwa Sub district, Kuchinarai District, Kalasin

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัย เพื่อสำรวจความคิดเห็นในประเด็นเนื้อหาของบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศุดหัว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศุดหัว อำเภอกุฉินารายณ์ เนื้อหาแบบสอบถามข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามคือ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ประกอบด้วย 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 : แบบสอบถามข้อมูลชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามในประเด็นรายละเอียดของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศุดหัว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์จากชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่จะต้องนำไปสร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุศุดหัว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์และต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามของท่านตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนหมู่บ้าน
โฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

A Development of Communicative English Skills for Tourism for Homestay

Community Kok Khong Village, Kudwa Sub district, Kuchinarai District, Kalasin

วัตถุประสงค์ การสร้างบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับชุมชน
หมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ขอบเขตเนื้อหาในบทเรียน

วัตถุประสงค์ของบทเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

เพื่อให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความรู้ ความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนพื้นฐานในการ
ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน ซึ่งจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ
ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจาก
การค้นคว้าเนื้อหาสาระด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวใน
สถานการณ์จริง

ตอนที่ 1: แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านเพียงคำตอบเดียว
และ/หรือ กรอกข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 16 - 25 ปี

2.2 26 – 35 ปี

2.3 36 - 45 ปี

2.4 45 ปีขึ้นไป

3. วุฒิกการศึกษาสูงสุด

- 3.1 ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น
- 3.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- 3.3 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- 3.4 ระดับปริญญาตรี

4. ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เคยเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

- 4.1 ไม่เคยเรียน
- 4.2 เคยเรียน

5. ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

- 5.1 1 - 5 ปี
- 5.2 6 - 10 ปี
- 5.3 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 3 การสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่แสดงระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

- 5 หมายถึง ดีมากหรือเห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ดีหรือเห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ปานกลางหรือ เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ควรปรับปรุงหรือ เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุงอย่างยิ่งหรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับสภาพ ลักษณะการนำไปใช้จริง					
2	เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับ บริบทท้องถิ่น					
3	เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะและ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร					

ตอนที่ 3 การสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4	เนื้อหาช่วยให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง					
5	บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
6	วิทยากรสอนตรงตามเนื้อหา					
7	วิทยากรมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูดชัดเจน					
8	บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
9	วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
10	สื่อและอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม					
11	วิทยากรจัดสื่อได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา					
12	ระยะเวลาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเหมาะสม					
13	ท่านได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
14	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง					

ภาคผนวก จ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหาบทเรียนและการแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. ดร. ชุพาภรณ์ พิริยะศิลป์ Ph.D. (Applied Linguistics)
Macquaire University, Australia
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
2. Mr. Michael Mcpherson อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์
3. อาจารย์อุมาพร คงสมมาตย์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินเนื้อหาบทเรียนและการแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. อาจารย์นิรันดร์ นิตินุช กศ.ม. (สาขาวิชาผลและประเมินผล)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์
2. คุณครูวิชราภรณ์ ทิพย์ศิริ กศ.ม (สาขาวิจัยศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
คุณครูแผนกคณิตศาสตร์ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

ประวัตินักวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

1. ชื่อ - นามสกุล

1.1 ภาษาไทย นางวราพร พูลเกษ

1.2 ภาษาอังกฤษ Mrs. Waraporn Poolket

2. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

3. ตำแหน่งทางการบริหาร หัวหน้างานแผนและคลัง

4. สังกัดสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ คณะ เทคโนโลยีสังคม

วิทยาเขต กาฬสินธุ์

5. ที่อยู่ติดต่อได้

บ้านเลขที่ 92/1 หมู่ที่ - ตรอก/ซอย- ถนน เกษตรสมบูรณ์

แขวง/ตำบล กาฬสินธุ์ เขต/อำเภอ เมือง

จังหวัด กาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46000

โทรศัพท์ 0-43811128 โทรสาร -

โทรศัพท์มือถือ 0-817496807 อีเมล poolket_03@hotmail.com

6. วุฒิการศึกษา ค.บ (ภาษาอังกฤษ)

M.S. (Education Manangement)

7. สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยว

ประวัตินักวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

1. ชื่อ - นามสกุล
 - 1.1 ภาษาไทย นางสาววนุชชิดา สุภักวานิช
 - 1.2 ภาษาอังกฤษ Miss Wanuchida Supakavanich
2. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. ตำแหน่งทางการบริหาร -
4. สังกัดสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ คณะ เทคโนโลยีสังคม
วิทยาเขต กาฬสินธุ์
5. ที่อยู่ติดต่อได้

บ้านเลขที่ 92/1 หมู่ที่ -	ตروق/ชอย-	ถนน เกษตรสมบูรณ์
แขวง/ตำบล	กาฬสินธุ์	เขต/อำเภอ เมือง
จังหวัด	กาฬสินธุ์	รหัสไปรษณีย์ 46000
โทรศัพท์	0-43811128	โทรสาร -
โทรศัพท์มือถือ	0-831411976	อีเมลล์ supakavanich_wanda@hotmail.com
6. วุฒิการศึกษา ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ)
ศศ.ม (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์)
7. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ การสอนภาษาอังกฤษ

ประวัตินักวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

1. ชื่อ - นามสกุล

1.1 ภาษาไทย นายธีติพล วิมุกตานนท์

1.2 ภาษาอังกฤษ Mr. Teetipon Wimooktanon

2. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

3. ตำแหน่งทางการบริหาร -

4. สังกัดสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ คณะ เทคโนโลยีสังคม

วิทยาเขต กาฬสินธุ์

5. ที่อยู่ติดต่อได้

บ้านเลขที่ 92/1 หมู่ที่ - ตรอก/ซอย- ถนน เกษตรสมบูรณ์

แขวง/ตำบล กาฬสินธุ์ เขต/อำเภอ เมือง

จังหวัด กาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46000

โทรศัพท์ 0-43811128 โทรสาร -

โทรศัพท์มือถือ 0-895721229 อีเมล teetipol@hotmail.com

6. วุฒิการศึกษา ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ)

7. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ ภาษาอังกฤษ, ภาษาสเปน